

Úřední věstník

Evropské unie

L 309

Svazek 48

České vydání

Právní předpisy

25. listopadu 2005

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1888/2005 ze dne 26. října 2005, kterým se v důsledku přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii mění nařízení (ES) č. 1059/2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící 9
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/59/ES ze dne 26. října 2005, kterou se po dvacáté osmé mění směrnice Rady 76/769/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (toluen a trichlorbenzen) ⁽¹⁾ 13
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ⁽¹⁾ 15
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/66/ES ze dne 26. října 2005 o použití systémů čelní ochrany na motorových vozidlech a o změně směrnice Rady 70/156/EHS 37

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1888/2005

ze dne 26. října 2005,

kterým se v důsledku přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii mění nařízení (ES) č. 1059/2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 285 odst. 1 této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1059/2003 ⁽³⁾ představuje právní rámec pro regionální klasifikaci, která umožňuje sběr, sestavování a šíření harmonizovaných regionálních statistik ve Společenství.
- (2) Veškeré statistiky členských států, které se předávají Komisi a jsou rozčleněny podle územních jednotek, by pokud možno měly používat klasifikaci NUTS.
- (3) Je třeba upravit přílohy nařízení (ES) č. 1059/2003 s cílem zohlednit přistoupení České republiky, Estonska,

Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii.

- (4) Nařízení (ES) č. 1059/2003 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1059/2003 se mění takto:

1. Příloha I se mění v souladu se zněním uvedeným v příloze I tohoto nařízení.
2. Přílohy II a III se nahrazují zněním uvedeným v příloze II a v příloze III tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

*Za Evropský parlament
předseda*

J. BORRELL FONTELLES

*Za Radu
předseda*

D. ALEXANDER

⁽¹⁾ Úř. věst. C 157, 28.6.2005, s. 149.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. září 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1.

PŘÍLOHA I

Příloha I nařízení (ES) č. 1059/2003 se mění takto:

1. Mezi BE – BELGIQUE/BELGIË a DK – DANMARK se vkládá tato tabulka:

„KÓD	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
CZ	ČESKÁ REPUBLIKA		
CZ0	ČESKÁ REPUBLIKA		
CZ01		Praha	Hlavní město Praha
CZ010			
CZ02		Střední Čechy	Středočeský kraj
CZ020			
CZ03		Jihozápad	Jihočeský kraj
CZ031			Plzeňský kraj
CZ032			
CZ04		Severozápad	Karlovarský kraj
CZ041			Ústecký kraj
CZ042			
CZ05		Severovýchod	Liberecký kraj
CZ051			Královéhradecký kraj
CZ052			Pardubický kraj
CZ053			
CZ06		Jihovýchod	Vysočina
CZ061			Jihomoravský kraj
CZ062			
CZ07		Střední Morava	Olomoucký kraj
CZ071			Zlínský kraj
CZ072			
CZ08		Moravskoslezsko	Moravskoslezský kraj
CZ080			
CZZ	EXTRA-REGIO		
CZZZ		Extra-Regio	
CZZZZ			Extra-Regio“

2. Mezi DE – DEUTSCHLAND a GR – ΕΛΛΑΔΑ (Ellada) se vkládá tato tabulka:

„KÓD	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
EE	EESTI		
EE0	EESTI		
EE00		Eesti	Põhja-Eesti
EE001			Lääne-Eesti
EE004			Kesk-Eesti
EE006			Kirde-Eesti
EE007			Lõuna-Eesti
EE008			
EEZ	EXTRA-REGIO		
EEZZ		Extra-Regio	
EEZZZ			Extra-Regio“

3. Mezi IT – ITALIA a LU – LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ) se vkládá tato tabulka:

„KÓD	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
CY	ΚΥΠΡΟΣ/KIBRIS		
CY0	ΚΥΠΡΟΣ/KIBRIS		
CY00		Κύπρος/Kıbrıs	
CY000			Κύπρος/Kıbrıs
CYZ	EXTRA-REGIO		
CYZZ		Extra-Regio	
CYZZZ			Extra-Regio
LV	LATVIJA		
LV0	LATVIJA		
LV00		Latvija	
LV003			Kurzeme
LV005			Latgale
LV006			Rīga
LV007			Pierīga
LV008			Vidzeme
LV009			Zemgale
LVZ	EXTRA-REGIO		
LVZZ		Extra-Regio	
LVZZZ			Extra-Regio
LT	LIETUVA		
LT0	LIETUVA		
LT00		Lietuva	
LT001			Alytaus apskritis
LT002			Kauno apskritis
LT003			Klaipėdos apskritis
LT004			Marijampolės apskritis
LT005			Panevėžio apskritis
LT006			Šiaulių apskritis
LT007			Tauragės apskritis
LT008			Telšių apskritis
LT009			Utenos apskritis
LT00A			Vilniaus apskritis
LTZ	EXTRA-REGIO		
LTZZ		Extra-Regio	
LTZZZ			Extra-Regio“

4. Mezi LU – LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ) a NL – NEDERLAND se vkládá tato tabulka:

„KÓD	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
HU	MAGYARORSZÁG		
HU1	KÖZÉP-MAGYARORSZÁG		
HU10		Közép-Magyarország	
HU101			Budapest
HU102			Pest
HU2	DUNÁNTÚL		
HU21		Közép-Dunántúl	
HU211			Fejér
HU212			Komárom-Esztergom
HU213			Veszprém
HU22		Nyugat-Dunántúl	
HU221			Győr-Moson-Sopron
HU222			Vas
HU223			Zala
HU23		Dél-Dunántúl	
HU231			Baranya
HU232			Somogy
HU233			Tolna
HU3	ALFÖLD ÉS ÉSZAK		
HU31		Észak-Magyarország	
HU311			Borsod-Abaúj-Zemplén
HU312			Heves
HU313			Nógrád
HU32		Észak-Alföld	
HU321			Hajdú-Bihar
HU322			Jász-Nagykun-Szolnok
HU323			Szabolcs-Szatmár-Bereg
HU33		Dél-Alföld	
HU331			Bács-Kiskun
HU332			Békés
HU333			Csongrád
HUZ	EXTRA-REGIO		
HUZZ		Extra-Regio	
HUZZZ			Extra-Regio
MT	MALTA		
MT0	MALTA		
MT00		Malta	
MT001			Malta
MT002			Gozo and Comino/Ghawdex u Kemmuna
MTZ	EXTRA-REGIO		
MTZZ		Extra-Regio	
MTZZZ			Extra-Regio“

5. Mezi AT – ÖSTERREICH a PT – PORTUGAL se vkládá tato tabulka:

„KÓD	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
PL	POLSKA		
PL1	CENTRALNY		
PL11		Łódzkie	
PL111			Łódzki
PL112			Piotrkowsko-skierniewicki
PL113			Miasto Łódź
PL12		Mazowieckie	
PL121			Ciechanowsko-płocki
PL122			Ostrołęcko-siedlecki
PL124			Radomski
PL126			Warszawski
PL127			Miasto Warszawa
PL2	POŁUDNIOWY		
PL21		Małopolskie	
PL211			Krakowsko-tarnowski
PL212			Nowosądecki
PL213			Miasto Kraków
PL22		Śląskie	
PL224			Częstochowski
PL225			Bielsko-bialski
PL226			Centralny śląski
PL227			Rybnicko-jastrzębski
PL3	WSCHODNI		
PL31		Lubelskie	
PL311			Białkopodlaski
PL312			Chełmsko-zamojski
PL313			Lubelski
PL32		Podkarpackie	
PL321			Rzeszowsko-tarnobrzeski
PL322			Krośnieńsko-przemyski
PL33		Świętokrzyskie	
PL330			Świętokrzyski
PL34		Podlaskie	
PL341			Białostocko-suwański
PL342			Łomżyński

„KÓD	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
PL4	PÓŁNOCNO-ZACHODNI	Wielkopolskie	
PL41			
PL411			Pilski
PL412			Poznański
PL413			Kaliski
PL414			Koniński
PL415			Miasto Poznań
PL42		Zachodniopomorskie	
PL421			Szczeciński
PL422			Koszaliński
PL43		Lubuskie	
PL431			Gorzowski
PL432			Zielonogórski
PL5	POŁUDNIOWO-ZACHODNI	Dolnośląskie	
PL51			
PL511			Jeleniogórsko-walbrzyski
PL512			Legnicki
PL513			Wrocławski
PL514			Miasto Wrocław
PL52		Opolskie	
PL520			Opolski
PL6	PÓŁNOCNY	Kujawsko-pomorskie	
PL61			
PL611			Bydgoski
PL612			Toruńsko-włocławski
PL62		Warmińsko-mazurskie	
PL621			Elbląski
PL622			Olsztyński
PL623			Elcki
PL63		Pomorskie	
PL631			Słupski
PL632			Gdański
PL633			Gdańsk-Gdynia-Sopot
PLZ	EXTRA-REGIO	Extra-Regio	
PLZZ			
PLZZZ			Extra-Regio“

6. Mezi PT – PORTUGAL a FI – SUOMI/FINLAND se vkládá tato tabulka:

„KÓD	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
SI	SLOVENIJA		
SI0	SLOVENIJA		
SI00		Slovenija	
SI001			Pomurska
SI002			Podravska
SI003			Koroška
SI004			Savinjska
SI005			Zasavska
SI006			Spodnjeposavska
SI009			Gorenjska
SI00A			Notranjsko-kraška
SI00B			Goriška
SI00C			Obalno-kraška
SI00D			Jugovzhodna Slovenija
SI00E			Osrednjeslovenska
SIZ	EXTRA-REGIO		
SIZZ		Extra-Regio	
SIZZZ			Extra-Regio
SK	SLOVENSKÁ REPUBLIKA		
SK0	SLOVENSKÁ REPUBLIKA		
SK01		Bratislavský kraj	
SK010			Bratislavský kraj
SK02		Západné Slovensko	
SK021			Trnavský kraj
SK022			Trenčiansky kraj
SK023			Nitriansky kraj
SK03		Stredné Slovensko	
SK031			Žilinský kraj
SK032			Banskobystrický kraj
SK04		Východné Slovensko	
SK041			Prešovský kraj
SK042			Košický kraj
SKZ	EXTRA-REGIO		
SKZZ		Extra-Regio	
SKZZZ			Extra-Regio“

PŘÍLOHA II

„Příloha II

Existující správní jednotky

Úroveň NUTS 1 pro Belgii ‚Gewesten/Régions‘, pro Německo ‚Länder‘, pro Portugalsko ‚Continente‘, ‚Região dos Açores‘ a ‚Região da Madeira‘ a pro Spojené království: Scotland, Wales, Northern Ireland a Government Office Regions of England.

Úroveň NUTS 2 pro Belgii ‚Provincies/Provinces‘, pro Německo ‚Regierungsbezirke‘, pro Řecko ‚periferies‘, pro Španělsko ‚comunidades y ciudades autónomas‘, pro Francii ‚régions‘, pro Irsko ‚regions‘, pro Itálii ‚regioni‘, pro Nizozemsko ‚provincies‘, pro Rakousko ‚Länder‘ a pro Polsko ‚województwa‘.

Úroveň NUTS 3 pro Belgii ‚arrondissementen/arrondissements‘, pro Českou republiku ‚kraje‘, pro Dánsko ‚Amtskommuner‘, pro Německo ‚Kreise/kreisfreie Städte‘, pro Řecko ‚nomoi‘, pro Španělsko ‚provincias‘, pro Francii ‚départements‘, pro Irsko ‚regional authority regions‘, pro Itálii ‚provincie‘, pro Litvu ‚Apskritis‘, pro Maďarsko ‚megyék‘, pro Slovenskou republiku ‚kraje‘, pro Švédsko ‚län‘ a pro Finsko ‚maakunnat/landskap‘.“

PŘÍLOHA III

„Příloha III

Menší správní jednotky

Pro Belgii ‚Gemeenten/Communes‘, pro Českou republiku ‚Obce‘, pro Dánsko ‚Kommuner‘, pro Německo ‚Gemeinden‘, pro Estonsko ‚Vald, Linn‘, pro Řecko ‚Dimoi/Koinotites‘, pro Španělsko ‚Municipios‘, pro Francii ‚Communes‘, pro Irsko ‚counties or county boroughs‘, pro Itálii ‚Comuni‘, pro Kypr ‚Δήμοι/κοινότητες (Dimoi/koinotites)‘, pro Lotyšsko ‚Pilsētas, novadi, pagasti‘, pro Litvu ‚Seniūnija‘, pro Lucembursko ‚Communes‘, pro Maďarsko ‚Települések‘, pro Maltu ‚Lokaltajiet‘, pro Nizozemsko ‚Gemeenten‘, pro Rakousko ‚Gemeinden‘, pro Polsko ‚Gminy, miasta‘, pro Portugalsko ‚Freguesias‘, pro Slovinsko ‚Občina‘, pro Slovenskou republiku ‚Obce‘, pro Finsko ‚Kunnat/Kommuner‘, pro Švédsko ‚Kommuner‘ a pro Spojené království ‚Wards‘.“

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1889/2005**ze dne 26. října 2005****o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

státní kontrolu pohybu peněžní hotovosti v rámci Společenství.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 95 a 135 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jedním z úkolů Společenství je podporovat harmonický, vyvážený a udržitelný rozvoj hospodářských činností v celém Společenství zřízením společného trhu a hospodářské a měnové unie. Za tímto účelem zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu.

(2) Zavádění výnosů z nedovolené činnosti do finančního systému a jejich investování v návaznosti na praní peněz poškozují zdravý a udržitelný hospodářský rozvoj. Směrnicí Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz ⁽³⁾ byl proto za účelem předcházení praní peněz zaveden na úrovni Společenství mechanismus pro sledování transakcí prováděných prostřednictvím úvěrových a finančních institucí, jakož i prostřednictvím některých profesí. Protože existuje riziko, že používání tohoto mechanismu povede ke zvýšenému pohybu peněžní hotovosti pro nedovolené účely, měla by být směrnice 91/308/EHS doplněna o kontrolní systém pro peněžní hotovost vstupující do Společenství nebo je opouštějící.

(3) V současné době používá takových kontrolních systémů pouze několik členských států, a to na základě svých vnitrostátních právních předpisů. Rozdíly mezi právními předpisy poškozují řádné fungování vnitřního trhu. Proto by se na úrovni Společenství měly harmonizovat základní prvky tak, aby byla zajištěna rovnocenná úroveň kontroly pohybu peněžní hotovosti překračující hranice Společenství. Taková harmonizace by se však neměla dotknout možnosti členských států používat v souladu se stávajícími ustanoveními Smlouvy vnitro-

(4) Měly by se rovněž vzít v úvahu doplňující činnosti na jiných mezinárodních fórech, zejména činnost Finančního akčního výboru proti praní peněz (FATF), zřízeného v roce 1989 vrcholnou schůzkou sedmi nejvýspělejších zemí (G-7) v Paříži. Ve zvláštním doporučení IX ze dne 22. října 2004 vyzývá FATF vlády, aby přijaly opatření k odhalování fyzického pohybu peněžní hotovosti, včetně ohlašovacího systému nebo jiné oznamovací povinnosti.

(5) Peněžní hotovost, kterou má u sebe fyzická osoba vstupující do Společenství nebo je opouštějící, by proto měla podléhat zásadě povinného ohlašování. Tato zásada by umožnila celním orgánům shromažďovat informace o takových pohybech peněžní hotovosti a případně tyto informace předávat jiným orgánům. Celní orgány jsou přítomny na hranicích Společenství, kde jsou kontroly nejučinnější, a některé již v této oblasti získaly praktické zkušenosti. Mělo by být využito nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů ⁽⁴⁾. Tato vzájemná pomoc by měla zajistit správné provádění kontrol peněžní hotovosti i předávání informací, a tím napomoci dosažení cílů směrnice 91/308/EHS.

(6) S ohledem na svůj preventivní účel a odstrašující povahu by ohlašovací povinnost měla být plněna při vstupu do Společenství nebo při jeho opuštění. Aby se však akce orgánů mohly zaměřovat na větší pohyby peněžní hotovosti, měly by této povinnosti podléhat jen pohyby ve výši 10 000 EUR nebo více. Je třeba rovněž upřesnit, že ohlašovací povinnost se vztahuje na fyzické osoby, které peněžní hotovost převážejí, a to bez ohledu na to, zda je daná osoba jejím vlastníkem.

(7) Měl by se používat společný standard pro poskytované informace. Tím se usnadní výměna informací mezi příslušnými orgány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 227 E, 24.9.2002, s. 574.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. května 2003 (Úř. věst. C 67 E, 17.3.2004, s. 259), společný postoj Rady ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. C 144 E, 14.6.2005, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 8. června 2005. Rozhodnutí Rady ze dne 12. července 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/97/ES (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 76).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

(8) Je žádoucí stanovit definice, jichž je zapotřebí k jednotnému výkladu tohoto nařízení.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

(9) Informace shromážděné příslušnými orgány na základě tohoto nařízení by se měly předávat orgánům uvedeným v čl. 6 odst. 1 směrnice 91/308/EHS.

Článek 1

Cíl

(10) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾ platí pro zpracování osobních údajů příslušnými orgány členských států podle tohoto nařízení.

1. Toto nařízení doplňuje ustanovení směrnice 91/308/EHS o transakcích prováděných prostřednictvím úvěrových a finančních institucí, jakož i prostřednictvím některých profesí, stanovením harmonizovaných pravidel pro kontrolu peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící, prováděnou příslušnými orgány.

2. Tímto nařízením nejsou dotčena vnitrostátní opatření pro kontrolu pohybu peněžní hotovosti v rámci Společenství, pokud jsou taková opatření přijata v souladu s článkem 58 Smlouvy.

(11) Existují-li náznaky, že částky peněžní hotovosti souvisejí s nedovolenou činností spojenou s pohybem peněžní hotovosti podle směrnice 91/308/EHS, mohou být informace získané příslušnými orgány na základě tohoto nařízení předány příslušným orgánům jiných členských států a/nebo Komisi. Podobně je vhodné stanovit, že některé informace mohou být předávány, pokud existují náznaky o pohybu peněžní hotovosti v částkách nižších, než je hranice stanovená v tomto nařízení.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

(12) Příslušným orgánům by měly být svěřeny pravomoci nezbytné k provádění účinné kontroly pohybů peněžní hotovosti.

1. „příslušnými orgány“ celní orgány členských států nebo jakékoli jiné orgány zmocněné členskými státy k uplatňování tohoto nařízení;

2. „peněžní hotovostí“

(13) Pravomoci příslušných orgánů by měly být doplněny povinnostmi členských států stanovit sankce. Sankce by však měly být ukládány pouze za neprovedení ohlášení podle tohoto nařízení.

a) převoditelné nástroje na doručitele, včetně peněžních nástrojů ve formě na doručitele, jako jsou cestovní šeky, převoditelné nástroje (včetně šeků, vlastních směnec a peněžních poukázek), jež jsou buď ve formě na doručitele, indosované bez omezení, vystavené na fiktivního příjemce, nebo v takové jiné formě, že právní nárok na ně přechází po doručení, jakož i neúplné nástroje (včetně šeků, vlastních směnec a peněžních poukázek), které jsou podepsané, ale je u nich vynecháno jméno příjemce,

b) oběživo (bankovky a mince, jež jsou v oběhu jako prostředek směny).

(14) Jelikož cíle tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států a může ho být z důvodu nadnárodního rozsahu praní peněz na vnitřním trhu lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

Článek 3

Ohlašovací povinnost

(15) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a převzaté Listinou základních práv Evropské unie, zejména jejím článkem 8,

1. Každá fyzická osoba, která vstupuje do Společenství nebo je opouští a má u sebe peněžní hotovost v hodnotě 10 000 EUR nebo více, ohlásí tuto částku v souladu s tímto nařízením příslušným orgánům členského státu, přes který do Společenství vstupuje nebo je opouští. Ohlašovací povinnost není splněna, pokud jsou poskytnuté informace nesprávné nebo neúplné.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

2. Ohlášení uvedené v odstavci 1 obsahuje informace o:

- a) ohlašovatel, včetně jména a příjmení, data a místa narození a státní příslušnosti;
- b) vlastníkově peněžní hotovosti;
- c) zamýšleném příjemci peněžní hotovosti;
- d) částce a povaze peněžní hotovosti;
- e) původu a zamýšleném použití peněžní hotovosti;
- f) trase přepravy;
- g) dopravním prostředku.

3. Informace se podávají písemně, ústně nebo elektronicky, jak určí členský stát uvedený v odstavci 1. Pokud o to však ohlašovatel požádá, je oprávněn podat informace písemně. Bylo-li podáno písemné ohlášení, vydá se ohlašovatel na jeho žádost potvrzená kopie.

Článek 4

Pravomoci příslušných orgánů

1. Za účelem kontroly plnění ohlašovací povinnosti stanovené v článku 3 jsou úředníci příslušných orgánů za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy zmocněni provádět kontroly fyzických osob, jejich zavazadel a dopravních prostředků.

2. V případě nesplnění ohlašovací povinnosti stanovené v článku 3 lze peněžní hotovost zadržet na základě správního rozhodnutí za podmínek stavených ve vnitrostátních právních předpisech.

Článek 5

Zaznamenávání a zpracování informací

1. Informace získané podle článku 3 a/nebo 4 zaznamenávají a zpracovávají příslušné orgány členského státu uvedeného v čl. 3 odst. 1 a dávají je k dispozici orgánům tohoto členského státu uvedeným v čl. 6 odst. 1 směrnice 91/308/EHS.

2. Pokud z kontroly podle článku 4 vyplývá, že fyzická osoba vstupuje do Společenství nebo je opouští s částkou peněžní hotovosti, která je nižší než hranice stanovená v článku 3, a existují náznaky, že s tímto pohybem peněžní hotovosti je spojena nedovolená činnost podle směrnice 91/308/EHS, mohou příslušné orgány členského státu uvedeného v čl. 3 odst. 1 tuto informaci, jméno a příjmení, datum

a místo narození a státní příslušnost dané osoby a údaje o použitém dopravním prostředku rovněž zaznamenat a zpracovat a mohou je dát k dispozici orgánům tohoto členského státu uvedeným v čl. 6 odst. 1 směrnice 91/308/EHS.

Článek 6

Výměna informací

1. Existují-li náznaky, že částky peněžní hotovosti souvisejí s nezákonnou činností spojenou s pohybem peněžní hotovosti podle směrnice 91/308/EHS, lze informace získané na základě ohlášení podle článku 3 nebo kontroly podle článku 4 předat příslušným orgánům jiných členských států.

Nařízení (ES) č. 515/97 se použije obdobně.

2. Existují-li náznaky, že částky peněžní hotovosti se týkají výnosů z podvodu nebo jiné nedovolené činnosti poškozující finanční zájmy Společenství, předají se tyto informace rovněž Komisi.

Článek 7

Výměna informací se třetími zeměmi

V rámci vzájemné správní pomoci mohou členské státy nebo Komise sdělovat informace získané podle tohoto nařízení třetí zemi, a to s výhradou souhlasu příslušných orgánů, které informace získaly podle článku 3 a/nebo 4, a v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy a předpisy Společenství o předávání osobních údajů třetím zemím. Členské státy informují Komisi o takové výměně informací, pokud je to obzvláště důležité pro provádění tohoto nařízení.

Článek 8

Profesní tajemství

Na veškeré důvěrné informace nebo informace poskytnuté jako důvěrné se vztahuje profesní tajemství. Tyto informace nesmí být příslušnými orgány sdělovány bez výslovného souhlasu osoby nebo orgánu, které je poskytly. Předávání informací je nicméně povoleno, pokud jsou příslušné orgány povinny tak učinit podle platných předpisů, zejména v rámci právních řízení. Při sdělování nebo předávání informací se plně dodržují platné předpisy v oblasti ochrany údajů, zejména směrnice 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 9**Sankce**

(1) Členské státy stanoví sankce za nesplnění ohlašovací povinnosti stanovené v článku 3. Takové sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

(2) Do 15. června 2007 oznámí členské státy Komisi sankce za nesplnění ohlašovací povinnosti stanovené v článku 3.

Článek 10**Hodnocení**

Čtyři roky od vstupu tohoto nařízení v platnost podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o jeho provádění.

Článek 11**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 15. června 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předseda

D. ALEXANDER

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/59/ES

ze dne 26. října 2005,

kteřou se po dvacáté osmé mění směrnice Rady 76/769/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (toluen a trichlorbenzen)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rizika toluenu a trichlorbenzenu (TCB) pro člověka a pro životní prostředí byla posouzena podle nařízení Rady (EHS) č. 793/93 ze dne 23. března 1993 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek ⁽³⁾. Výsledky hodnocení rizik ukázaly, že je nutné tato rizika omezit, a Vědecký výbor pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí (CSTEE) tento závěr potvrdil.

(2) Doporučení Komise 2004/394/ES ze dne 29. dubna 2004 o výsledcích hodnocení rizik a strategií snižování rizik pro látky: acetonitril; akrylamid; akrylonitril; kyselina akrylová; butadien; kyselina fluorovodíková; peroxid vodíku; kyselina methakrylová; methyl methakrylát; toluen; trichlorbenzen ⁽⁴⁾, které bylo přijato v rámci nařízení (EHS) č. 793/93, obsahuje strategii omezování rizik toluenu a TCB, v níž doporučuje omezit rizika některých použití těchto látek.

(3) Za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí se proto zdá nezbytné, aby bylo uvádění toluenu a TCB na trh a jejich použití omezeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 20.5.2005, s. 6.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. dubna 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. září 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 84, 5.4.1993, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 144, 30.4.2004, s. 72. Doporučení opravené v Úř. věst. L 199, 7.6.2004, s. 41.

(4) Cílem směrnice je zavést harmonizační opatření pro toluen a TCB, jejichž účelem je řádné fungování vnitřního trhu a současné zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí, jak požaduje článek 95 Smlouvy.

(5) Touto směrnicí nejsou dotčeny právní předpisy Společenství stanovující minimální požadavky na ochranu zaměstnanců, obsažené ve směrnici Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci ⁽⁵⁾, a samostatných směrnicích, které z ní vycházejí, zejména směrnice Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) ⁽⁶⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/37/ES ze dne 29. dubna 2004 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci (šestá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 89/391/EHS) ⁽⁷⁾.

(6) Směrnice 76/769/EHS ⁽⁸⁾ by měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha I směrnice 76/769/EHS se mění, jak je uvedeno v příloze této směrnice.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 131, 5.5.1998, s. 11.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 50. Směrnice opravená v Úř. věst. L 229, 29.6.2004, s. 23.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/98/ES (Úř. věst. L 305, 1.10.2004, s. 63).

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. prosince 2006. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Budou tyto předpisy používat od 15. června 2007.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice a srovnávací tabulku mezi ustanoveními této směrnice a přijatými vnitrostátními předpisy.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předseda

D. ALEXANDER

PŘÍLOHA

V příloze I směrnice 76/769/EHS se doplňují nové body, které znějí:

„48. toluen č. CAS 108-88-3	Nesmí se uvádět na trh nebo používat jako látka nebo složka přípravků v koncentraci rovné 0,1 % hmot. nebo vyšší v lepidlech a barvách ve sprejích určených k prodeji obyvatelstvu.
49. trichlorobenzen č. CAS 120-82-1	Nesmí se uvádět na trh nebo používat jako látka nebo složka přípravků v koncentraci rovné 0,1 % hmot. nebo vyšší pro všechny způsoby použití s výjimkou použití — jako meziprodukt syntézy, nebo — jako rozpouštědlo v procesu chlorace v uzavřených systémech, nebo — při výrobě 1, 3, 5 - trinitro - 2, 4, 6 - triaminobenzenu (TATB).“

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/60/ES

ze dne 26. října 2005

o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména čl. 47 odst. 2 první a třetí větu a článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy, ⁽³⁾

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Masivní toky špinavých peněz mohou poškodit stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit jednotný trh a terorismus otrásá samotnými základy naší společnosti. Kromě přístupu založeného na trestním právu může přinést výsledky také preventivní úsilí prostřednictvím finančního systému.

(2) Zdravý charakter, integrita a stabilita úvěrových a finančních institucí a důvěra ve finanční systém jako celek by mohly být vážně ohroženy snahami zločinců a jejich společníků buď zastírat původ výnosů z trestné činnosti nebo směřovat peníze získané zákonným i nezákonným způsobem na teroristické účely. Aby se předešlo tomu, že členské státy přijmou opatření na ochranu svých finančních systémů, která by mohla být neslučitelná s fungováním vnitřního trhu a se zásadami právního státu a veřejného pořádku Společenství, je v této oblasti nezbytná činnost Společenství.

(3) Ti, kdo perou peníze a financují terorismus, by se k usnadnění své trestné činnosti mohli pokoušet využívat volného pohybu kapitálu a volného pohybu finančních služeb, které integrovaný finanční prostor zahrnuje, pokud nebudou na úrovni Společenství přijata určitá koordinační opatření.

(4) Jako reakce na tyto obavy v oblasti praní peněz byla přijata směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz ⁽⁴⁾. Tato směrnice od členských států požadovala, aby zakázaly praní peněz a zavázaly finanční sektor, který zahrnuje úvěrové instituce a široký okruh dalších finančních institucí, aby zjišťoval totožnost svých klientů, uchovával příslušné záznamy, zavedl vnitřní postupy pro školení svých pracovníků a ochranu proti praní peněz a podával příslušným orgánům oznámení o jakýchkoliv náznacích praní peněz.

(5) Praní peněz a financování terorismu se často provádí v mezinárodním kontextu. Opatření přijatá pouze na vnitrostátní úrovni nebo i na úrovni Společenství, která by nebrala v úvahu mezinárodní koordinaci a spolupráci, by měla velmi omezené účinky. Opatření přijatá Společenstvím v této oblasti by proto měla být v souladu s ostatními akcemi podnikanými na ostatních mezinárodních fórech. Akce Společenství by měly i nadále brát v úvahu zejména doporučení Finančního akčního výboru (dále jen „FATF“), který je nejpřednějším mezinárodním orgánem činným v boji proti praní peněz a financování terorismu. Protože v roce 2003 byla doporučení FATF podstatně zrevidována a rozšířena, měla by být tato směrnice v souladu s uvedenými novými mezinárodními normami.

(6) Všeobecná dohoda o obchodu službami (GATS) členům umožňuje, aby přijímali opatření potřebná k ochraně veřejné morálky a předcházení podvodům a přijímali opatření z důvodů obezřetnosti, včetně opatření k zajištění stability a integrity finančního systému.

(7) Ačkoliv definice praní peněz byla původně omezena na nedovolené činnosti související s drogami, v posledních letech se projevuje trend směřující k mnohem širší definici, založené na širším okruhu predikativních trestných činů. Širší okruh predikativních trestných činů usnadňuje oznamování podezřelých transakcí a mezinárodní spolupráci v této oblasti. Proto by měla být definice závažného trestného činu uvedena do souladu s definicí závažného trestného činu v rámcovém rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 40, 17.2.2005, s. 9.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. září 2005.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/97/ES (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 76).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 182, 5.7.2001, s. 1.

- (8) Zneužití finančního systému pro směřování peněz z trestné činnosti, nebo dokonce i čistých peněz na teroristické účely navíc představuje zjevné riziko pro integritu, řádné fungování, pověst a stabilitu finančního systému. Preventivní opatření této směrnice by tedy měla zahrnovat nejen manipulaci s penězi plynoucími z trestné činnosti, ale také shromažďování peněz nebo majetku pro teroristické účely.
- (9) Směrnice 91/308/EHS, i když uložila povinnost zjistit totožnost klienta, obsahovala poměrně málo podrobností o příslušných postupech. Vzhledem k rozhodujícímu významu tohoto aspektu při předcházení praní peněz a financování terorismu je vhodné v souladu s novými mezinárodními normami zavést konkrétnější a podrobnější ustanovení týkající se zjišťování a ověřování totožnosti klienta a jakéhokoli skutečného vlastníka. Za tímto účelem je nezbytná přesná definice „skutečného vlastníka“. Pokud jednotliví příjemci právnické osoby nebo právního uspořádání, jakým je například nadace nebo svěřenská společnost, mají být určeni později, a kde proto není možné určit za skutečného vlastníka jednotlivce, bylo by postačující určit „okruh osob“, které mají být příjemci nadace nebo svěřenské společnosti. Tento požadavek by neměl zahrnovat zjištění totožnosti jednotlivců v takové skupině osob.
- (10) Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, by měly podle této směrnice zjistit a ověřit totožnost skutečného vlastníka. Mělo by být ponecháno na těchto institucích a osobách, zda pro splnění tohoto požadavku využijí veřejného rejstříku skutečných vlastníků, vyžádají si potřebné údaje od svých klientů nebo informace získají jiným způsobem, přičemž přihlednou k tomu, že rozsah takové hloubkové kontroly klienta souvisí s nebezpečím praní peněz a financování terorismu, které závisí na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo transakce.
- (11) Obecně by za příklad méně riskantních transakcí měly být považovány dohody o úvěrech, kdy úvěrový účet slouží výhradně k vyrovnání půjčky a její splacení probíhá z účtu, který byl otevřen na jméno klienta u úvěrové instituce, na kterou se vztahuje tato směrnice, podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c).
- (12) Pokud investoři, kteří poskytují kapitál právnické osobě nebo právnímu uspořádání, vykonávají nad použitím majetku podstatnou kontrolu, měli by být pokládáni za skutečné vlastníky.
- (13) Svěřenské vztahy jsou široce využívány v obchodních produktech jako mezinárodně uznávaný rys komplexně kontrolovaných velkoobchodních finančních trhů. Ze samotné skutečnosti, že v daném případě jde o svěřenský vztah, nevyplyvá povinnost zjistit totožnost skutečného vlastníka.
- (14) Tato směrnice by se měla vztahovat i na činnosti, které instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, vykonávají na internetu.
- (15) Protože zpřísnění kontrol ve finančním sektoru bylo pro ty, kteří perou peníze a financují terorismus, pobídkou k hledání alternativních způsobů, jak utajit původ výnosů z trestné činnosti, a protože tyto kanály mohou být použity k financování terorismu, měly by se povinnosti související s potíráním praní peněz a financování terorismu vztahovat i na zprostředkovatele životního pojištění a na poskytovatele služeb pro svěřenectví a obchodní společnosti.
- (16) Subjekty, za které právně odpovídá pojišťovna a které tudíž již do oblasti působnosti této směrnice spadají, by neměly být zahrnuty do kategorie zprostředkovatelů pojištění.
- (17) Vykonáváním funkce vedoucího nebo jednatele společnosti se daná osoba nestává automaticky poskytovatelem služeb pro svěřenectví a obchodní společnosti. Z toho důvodu se definice vztahuje pouze na osoby, které vykonávají pro třetí osobu funkci vedoucího nebo jednatele společnosti na komerčním základě.
- (18) Opakovaně se ukázalo, že při platbách vysokých částek v hotovosti existuje velmi vysoké riziko praní peněz a financování terorismu. Proto by měly v těch členských státech, které platby v hotovosti nad stanovený limit povolují, spadat do oblasti působnosti této směrnice při přijímání takových plateb v hotovosti všechny fyzické nebo právnické osoby, které obchodují se zbožím na komerčním základě. Obchodníci s cenným zbožím, jako jsou drahé kameny a kovy nebo umělecká díla, a dražitelé podléhají této směrnici v každém případě, kdy přijímají platby v hotovosti ve výši nejméně 15 000 EUR. Pro zajištění účinné kontroly dodržování této směrnice touto potenciálně velkou skupinou institucí a osob, mohou členské státy zaměřit kontrolu v souladu se zásadou dohledu založeného na posouzení míry rizika zejména na ty fyzické a právnické osoby obchodující se zbožím, které je vystaveno poměrně vysokému riziku praní peněz nebo financování terorismu. Vzhledem k různým situacím v jednotlivých členských státech mohou členské státy rozhodnout, že přijmou přísnější předpisy, aby náležitě reagovaly na rizika spojená s platbou vysokých částek v hotovosti.

- (19) Směrnice 91/308/EHS přivedla do oblasti působnosti režimu Společenství pro boj proti praní peněz notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky; to by mělo být beze změny zachováno i v této směrnici; tito právníci, jak je definují členské státy, podléhají ustanovením této směrnice, pokud se účastní finančních nebo podnikových transakcí, včetně poskytování daňového poradenství, kde je největší riziko, že služeb těchto právníků může být zneužito za účelem praní výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.
- (20) Pokud samostatně výdělečně činní příslušníci profesí, které poskytují právní poradenství a jsou právně uznávány a kontrolovány, jako například advokáti, zjišťují právní postavení klienta nebo zastupují klienta v soudním řízení, nebylo by v rámci této směrnice vhodné ukládat těmto právníkům ohledně uvedených činností povinnost ohlašovat podezření na praní peněz nebo financování terorismu. Musí existovat výjimky z povinnosti ohlašovat informace získané před soudním řízením, během něj či po něm, nebo v průběhu zjišťování právního postavení klienta. Právní poradenství podléhá i nadále povinnosti zachovávat profesní tajemství, ledaže se právní poradce účastní praní peněz nebo financování terorismu, nebo je právní poradenství poskytováno za účelem praní peněz nebo financování terorismu, anebo právník ví, že klient vyhledal právní poradenství za účelem praní peněz nebo financování terorismu.
- (21) S přímo srovnatelnými službami je třeba zacházet stejným způsobem, jestliže jsou poskytovány kterýmkoliv z příslušníků profesí, na které se tato směrnice vztahuje. Aby se zajistilo dodržování práv stanovených v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a ve Smlouvě o Evropské unii, neměly by oznamovacím povinností podle této směrnice podléhat informace, které získají auditoři, externí účetní a daňoví poradci, kteří v některých členských státech mohou obhajovat nebo zastupovat klienta v rámci soudních řízení nebo zjišťovat právní postavení klienta, při plnění těchto úkolů.
- (22) Mělo by být uznáno, že riziko praní peněz a financování terorismu není ve všech případech stejné. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizika by měla být do právních předpisů Společenství zavedena zásada, že ve vhodných případech je dovolena zjednodušená hloubková kontrola.
- (23) Výjimkou týkající se zjišťování totožnosti skutečných vlastníků sdružených účtů, které vedou notáři nebo jiní samostatně výdělečně činní právníci, by neměly být dotčeny povinnosti, které tito notáři nebo jiní samostatně výdělečně činní právníci mají podle této směrnice. K uvedeným povinnostem těchto notářů nebo jiných samostatně výdělečně činných právníků patří, aby sami zjišťovali totožnost skutečných vlastníků sdružených účtů, které vedou.
- (24) Právní předpisy Společenství by právě tak měly uznat, že některé situace představují vyšší rizika praní peněz nebo financování terorismu. Ačkoliv by měla být zjištěna totožnost a obchodní profil všech zákazníků, existují případy, kdy jsou zapotřebí zvláště přísné postupy pro zjišťování a ověřování totožnosti zákazníků.
- (25) To zejména platí o obchodních vztazích s jednotlivci, kteří zaujímají nebo zaujímali významné veřejné funkce, zejména s takovými jednotlivci ze zemí, kde je rozšířena korupce. Takové vztahy mohou vystavit finanční sektor zvláště významnému riziku ztráty pověsti nebo právnímu riziku. Mezinárodní úsilí o potírání korupce rovněž odůvodňuje potřebu věnovat zvýšenou pozornost těmto případům a používat veškerá obvyklá opatření pro hloubkovou kontrolu zákazníka v případě osob politicky exponovaných v domácím prostředí nebo zesílená opatření v případě politicky exponovaných osob pobývajících v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.
- (26) Získání souhlasu vyššího vedení s navázáním obchodních vztahů by nemělo znamenat získání souhlasu představenstva, nýbrž souhlasu z úrovně, která je v bezprostředně nadříděna osobě, která o souhlas žádá.
- (27) Aby se zabránilo opakovanému zjišťování totožnosti zákazníků, které vede ke zdržením a neefektivnosti v podnikání, je s výhradou odpovídajících záruk vhodné umožnit přijímání zákazníků, u nichž bylo zjištění totožnosti provedeno jinde. Pokud instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, využívá třetích osob, spočívá konečná odpovědnost za hloubkovou kontrolu zákazníka na instituci nebo osobě, která tohoto zákazníka přijímá. Třetí osoba nebo přijímající strana zůstává nadále odpovědná za splnění všech požadavků této směrnice, včetně požadavku na hlášení podezřelých transakcí a uchovávání záznamů, pokud udržuje se zákazníkem vztah, na který se tato směrnice vztahuje.

- (28) V případě vztahů s agenturami nebo vztahů s externími poskytovateli služeb na smluvním základě mezi institucemi nebo osobami, na které se vztahuje tato směrnice, a externími fyzickými nebo právníckými osobami, které do působnosti této směrnice nespádají, mohou jakékoli povinnosti předcházet praní peněz a financování terorismu těchto agentů nebo externích poskytovatelů služeb, kteří jsou považováni za součást institucí nebo osob, na něž se vztahuje tato směrnice, vyplnout pouze ze smlouvy a nikoli z této směrnice. Za soulad s touto směrnicí je nadále odpovědná instituce nebo osoba, na kterou se tato směrnice vztahuje.
- (29) Podezřelé transakce by měly být oznámeny finančním zpravodajským jednotkám, které slouží jako vnitrostátní střediska pro shromažďování, analyzování a předávání oznámení o podezřelých transakcích a dalších informací o možném praní peněz nebo financování terorismu příslušným orgánům. To by nemělo členské státy nutit měnit své stávající systémy oznamování, které jsou založeny na spolupráci se státním zástupcem nebo jinými orgány činnými v trestním řízení, pokud jsou informace předávány rychle a nezkráceně finančním zpravodajským jednotkám a umožňují jim řádně vykonávat svou činnost, včetně mezinárodní spolupráce s ostatními finančními zpravodajskými jednotkami.
- (30) Odchylně od všeobecného zákazu provádět podezřelé transakce mohou instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, provádět podezřelé transakce před tím, než uvědomí příslušné orgány, pokud neprovedení transakce není možné nebo pokud by se jím mohlo zmařit úsilí o sledování osob, které mají prospěch z domnělého praní peněz nebo financování terorismu. Tím by však neměly být dotčeny mezinárodní závazky přijaté členskými státy v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti Organizace spojených národů neprodleně zmrazit finanční prostředky nebo jiný majetek teroristů, teroristických organizací nebo těch, kdo terorismus financují.
- (31) Pokud se členský stát rozhodne využít výjimky uvedené v čl. 23 odst. 2, může povolit nebo požadovat, aby orgán stavovské samosprávy zastupující osoby uvedené v daném článku nepředával finanční zpravodajské jednotce informace získané od těchto osob za okolností stanovených v uvedeném článku.
- (32) Vyskytla se řada případů, kdy zaměstnanci, kteří podali oznámení o svém podezření na praní peněz, byli vystaveni hrozbám nebo nepřátelským činům. I když tato směrnice nemůže zasahovat do soudních řízení členských států, jedná se o zásadní otázku pro účinnost systému proti praní peněz a financování terorismu. Členské státy by si měly být tohoto problému vědomy a měly by učinit všechno, co mohou, aby uchránily zaměstnance před takovými nepřátelskými činy.
- (33) Předávání informací podle článku 28 by mělo být v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů třetím zemím, stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾. Kromě toho nesmí článek 28 narušovat vnitrostátní právní předpisy o ochraně údajů a profesním tajemství.
- (34) Osoby, které pouze přeměňují dokumenty v listinné podobě na elektronická data a jednají na základě smlouvy s úvěrovou nebo finanční institucí, nespádají do oblasti působnosti této směrnice, podobně jako každá fyzická nebo právnícká osoba, která pouze poskytuje úvěrovým nebo finančním institucím informační nebo podpůrné systémy pro převody finančních prostředků nebo systémy pro zúčtování a vypořádání.
- (35) Praní peněz a financování terorismu jsou mezinárodními problémy a snaha o jejich potírání by měla být celosvětová. Pokud mají úvěrové a finanční instituce Společenství pobočky a dceřiné společnosti nacházející se ve třetích zemích, kde jsou právní předpisy v této oblasti nedostatečné, měly by s cílem vyhnout se uplatňování odlišných norem v rámci jedné instituce nebo skupiny institucí používat normu Společenství, nebo pokud to není možné, upozornit příslušné orgány domovského členského státu.
- (36) Je důležité, aby úvěrové a finanční instituce byly schopné rychle reagovat na žádosti o informace, zda udržují obchodní vztahy s konkrétními osobami. Za účelem identifikace takových obchodních vztahů a tedy schopnosti poskytnout rychle dané informace by úvěrové a finanční instituce měly mít zavedeny účinné systémy, které odpovídají velikosti a povaze jejich podnikatelské činnosti. Zejména je vhodné, aby úvěrové instituce a větší finanční instituce měly k dispozici elektronické systémy. To je obzvláště důležité s ohledem na postupy vedoucí ke zmrazení nebo zadržení majetku (včetně majetku teroristů) podle platných vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Společenství pro boj proti terorismu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, p. 1).

- (37) Tato směrnice stanoví podrobná pravidla pro hloubkovou kontrolu klienta, včetně zesílené hloubkové kontroly v případě vysoce rizikových klientů nebo obchodních vztahů, jako jsou vhodné postupy pro zjištění, zda je osoba politicky exponovaná, jakož i některé další podrobnější požadavky, například na existenci postupů pro kontrolu dodržování příslušných předpisů. Veškeré tyto požadavky musí plnit všechny instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, přičemž od členských států se očekává, že upraví prováděcí předpisy pro tato ustanovení podle zvláštností různých profesí a rozdílů v rozsahu a velikosti institucí a osob, na které se tato směrnice vztahuje.
- (38) Za účelem zajištění trvalé mobilizace institucí a dalších subjektů, na které se vztahují právní předpisy Společenství v této oblasti, by jim, je-li to možné, měla být poskytována zpětná vazba týkající se užitečnosti a výsledků jimi podávaných oznámení. Aby to umožnilo a aby mohly přezkoumávat účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz a financování terorismu, měly by členské státy vést a zdokonalovat příslušné statistiky.
- (39) Při vnitrostátní registraci nebo povolování směnárny, poskytovatele služeb pro svěření a obchodní společnosti nebo kasina by příslušné orgány měly zajistit, aby osobami, které skutečně řídí nebo budou řídit obchodní činnost takových subjektů, a skutečnými vlastníky takových subjektů byly vhodné a způsobilé osoby. Kritéria, podle nichž se stanoví, zda je osoba vhodná a způsobilá, by měla být stanovena v souladu s vnitrostátním právem. Tato kritéria by měla odrážet alespoň nutnost chránit takové subjekty před zneužitím pro účely trestné činnosti ze strany vedení nebo skutečných vlastníků.
- (40) S ohledem na mezinárodní povahu praní peněz a financování terorismu by měla být v co největší míře podporována koordinace a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami podle rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací⁽¹⁾, včetně vybudování sítě finančních zpravodajských jednotek EU. K tomuto účelu by Komise měla poskytnout pomoc, která je nutná k usnadnění takové koordinace, včetně finanční podpory.
- (41) Důležitost boje proti praní peněz a financování terorismu by měla vést členské státy k tomu, aby ve vnitrostátní právu stanovily za nedodržení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice účinné, přímé-
- řené a odrazující sankce. Sankce by měly být stanoveny pro fyzické i právnické osoby. Protože právnické osoby bývají často zapojeny do složitých operací praní peněz nebo financování terorismu, měly by sankce být také upraveny podle činnosti vykonávané právnickými osobami.
- (42) Fyzické osoby, které v rámci struktury právnické osoby, avšak samostatně, vykonávají některou z činností uvedených v čl. 2 odst. 1 bodu 3 písm. a) a b), jsou i nadále samostatně odpovědné za dodržování ustanovení této směrnice, s výjimkou článku 35.
- (43) Pro zajištění účinného a dostatečně konzistentního provádění této směrnice může být nezbytné upravit technická hlediska pravidel stanovených touto směrnicí s ohledem na různé finanční nástroje, profese a rizika v různých členských státech a technický rozvoj v boji proti praní peněz a financování terorismu. Komise by měla být odpovídajícím způsobem zmocněna přijímat prováděcí opatření, jako jsou například kritéria pro určování situací s nízkým a vysokým rizikem, v nichž by postačila zjednodušená hloubková kontrola klienta nebo byla vhodná zesílená hloubková kontrola klienta, a to za předpokladu, že tato opatření nebudou měnit základní prvky této směrnice a že Komise bude jednat v souladu se zásadami v ní stanovenými a po konzultaci Výboru pro předcházení praní peněz a financování terorismu.
- (44) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾. Za tímto účelem by měl být zřízen nový Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu, který nahradí Styčný výbor pro praní peněz zřízený směrnicí 91/308/EHS.
- (45) S ohledem na podstatné změny, které je třeba ve směrnici 91/308/EHS provést, by uvedená směrnice měla být z důvodu přehlednosti zrušena.
- (46) Jelikož cíle této směrnice, totiž předcházet využívání finančních systémů k praní peněz a financování terorismu, nemůže být uspokojivým způsobem dosaženo na úrovni členských států a může ho být proto z důvodu rozsahu nebo účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení uvedeného cíle nezbytné.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 271, 24.10.2000, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(47) Při výkonu prováděcích pravomocí v souladu s touto směrnicí by Komise měla dodržovat tyto zásady: nutnost vysoké míry průhlednosti a konzultací s institucemi a osobami, na které se tato směrnice vztahuje, a s Evropským parlamentem a Radou; nutnost zajistit, aby příslušné orgány byly schopny důsledně zajistit dodržování předpisů; dlouhodobou rovnováhu nákladů a přínosů pro instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, u jakýchkoli prováděcích opatření; nutnost zachovávat potřebnou pružnost při uplatňování prováděcích opatření v souladu s přístupem založeným na posouzení míry rizika; nutnost zajistit slučitelnost s ostatními právními předpisy Společenství v této oblasti; nutnost chránit Společenství, jeho členské státy a jejich občany před následky praní peněz a financování terorismu.

(48) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být vykládáno nebo uplatňováno způsobem, který není slučitelný s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

1. Členské státy zajistí, aby praní peněz a financování terorismu bylo zakázáno.

2. Pro účely této směrnice se za praní peněz považuje následující jednání, pokud je páčáno úmyslně:

- a) přeměna nebo převod majetku při vědomí, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti, za účelem zatajení nebo zakrytí nezákonného původu majetku nebo za účelem pomoci jakékoliv osobě, která se účastní páčání takové činnosti, aby se vyhnula právním následkům svého jednání;
- b) zatajení nebo zakrytí skutečné povahy, zdroje, umístění, nakládání, pohybu, práv k majetku nebo jeho vlastnictví při

vědomí, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;

c) nabývání, držení nebo užívání majetku při vědomí, v době jeho obdržení, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;

d) účast na spáchání, spolčení ke spáchání, pokus o spáchání, napomáhání, usnadňování a návod ke spáchání jakéhokoliv jednání uvedeného v předchozích písmenech.

3. Jednání se považuje za praní peněz i tehdy, jestliže k činnostem, na jejichž základě vznikl majetek pro účely praní, došlo na území jiného členského státu nebo na území třetí země.

4. Pro účely této směrnice se „financováním terorismu“ rozumí poskytnutí nebo shromažďování finančních prostředků, jakýmkoli způsobem, přímo nebo nepřímo, se záměrem nebo s vědomím toho, že budou zcela nebo částečně použity ke spáchání některého z trestných činů ve smyslu článků 1 až 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu ⁽¹⁾.

5. Vědomost, úmysl nebo záměr požadované jako náležitosti jednání uvedených v odstavcích 2 a 4 mohou být odvozeny z objektivních skutkových okolností.

Článek 2

1. Tato směrnice se vztahuje na:

- 1. úvěrové instituce;
- 2. finanční instituce;
- 3. následující právnické nebo fyzické osoby při výkonu jejich profesních činností:

a) auditory, externí účetní a daňové poradce;

b) notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky, jestliže se účastní, ať tím, že jednají jménem svého klienta nebo v zastoupení svého klienta při jakékoliv finanční transakci nebo transakci s nemovitostmi, nebo že napomáhají při plánování nebo provádění transakcí pro svého klienta, které se týkají:

i) nákupu nebo prodeje nemovitého majetku nebo podnikatelských subjektů,

ii) správy peněz, cenných papírů nebo jiných aktiv klienta,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3.

- iii) otevírání nebo správy bankovních nebo spořicíh účtů nebo účtů cenných papírů,
- iv) organizování příspěvků potřebných k vytvoření, provozování nebo řízení společností,
- v) vytváření, provozování nebo řízení svěřenectví, společností nebo podobných útvarů,
- c) poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti, pokud již nejsou zahrnuti pod písmeny a) nebo b),
- d) realitní makléře,
- e) další fyzické nebo právnické osoby obchodující se zbožím, pokud jsou platby v částce 15 000 EUR nebo vyšší prováděny v hotovosti, ať již je taková transakce prováděna jako jediná operace nebo jako několik zřejmě spojených operací,
- f) kasina.
2. Členské státy mohou rozhodnout, že právnické a fyzické osoby, které se zabývají finanční činností příležitostně nebo ve velmi omezené míře a u nichž je malé riziko, že dojde k praní peněz nebo financování terorismu, nespádají do oblasti působnosti čl. 3 odst. 1 nebo 2.
- Článek 3**
- Pro účely této směrnice se rozumí:
1. „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce, jak je definována v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽¹⁾, včetně poboček ve smyslu čl. 1 odst. 3 uvedené směrnice, které se nacházejí ve Společenství, úvěrových institucí se sídlem ve Společenství nebo mimo ně;
2. „finanční institucí“:
- a) podnik jiný než úvěrová instituce, který provádí jednu nebo více operací uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 14 přílohy I směrnice 2000/12/ES, včetně činností směřujících a subjektů zajišťujících převody nebo zaslání peněz;
- b) pojišťovna náležitě oprávněná v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění⁽²⁾, pokud provádí činnosti, na které se uvedená směrnice vztahuje;
- c) investiční firma, jak je definována v čl. 4 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů⁽³⁾;
- d) subjekt kolektivního investování obchodující se svými podíly nebo akciemi;
- e) zprostředkovatel pojištění, jak je definován v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění⁽⁴⁾, s výjimkou zprostředkovatelů uvedených v čl. 2 odst. 7 uvedené směrnice, pokud zprostředkovávají životní pojištění a jiné služby vztahujících se k investicím;
- f) pobočky, které se nacházejí ve Společenství, finančních institucí uvedených v písmenech a) až e), se sídlem ve Společenství nebo mimo ně;
3. „majetkem“ veškerá aktiva hmotné nebo nehmotné povahy, movitá nebo nemovitá, materiální nebo nemateriální, jakož i právní doklady nebo nástroje v jakékoliv formě včetně elektronické nebo digitální, dokládající právní nárok na taková aktiva nebo podíl na nich;
4. „trestnou činností“ jakýkoliv druh trestné účasti na spáchání závažného trestného činu;
5. „závažnými trestnými činy“ přinejmenším:
- a) jednání vymezená v člancích 1 až 4 rámcového rozhodnutí 2002/475/SVV;
- b) kterýkoliv z trestných činů definovaných v čl. 3 odst. 1 písm. a) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988;
- c) činnosti zločinných společenství ve smyslu článku 1 společné akce Rady 98/733/SVV ze dne 21. prosince 1998, kterou se stanoví, že účast na zločinném společenství je v členských státech Evropské unie trestným činem⁽⁵⁾;
- d) podvody, přinejmenším závažné podvody, ve smyslu čl. 1 odst. 1 a článku 2 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽⁶⁾;
- e) korupce;
- f) všechny trestné činy, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok, nebo ve státech, jejichž právní systém stanoví pro trestné činy dolní hranici, všechny trestné činy, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody v trvání nejméně šesti měsíců;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 351, 29.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

6. „skutečným vlastníkem“ fyzická osoba (osoby), která v konečném důsledku vlastní nebo ovládá klienta, nebo fyzická osoba, pro kterou se provádí transakce nebo vykonává činnost. Pojem skutečný vlastník zahrnuje alespoň:
- a) v případě společností:
 - i) fyzickou osobu (osoby), která v konečném důsledku vlastní nebo ovládá právnickou osobu formou přímého nebo nepřímého vlastnictví nebo kontroly dostatečného podílu akcií dané právnické osoby nebo hlasovacích práv na ní, včetně akcií na doručitele, pokud tato právnická osoba není společností kótovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právními předpisy Společenství nebo která podléhá rovnocenným mezinárodním normám; pro splnění kritéria ovládání se považuje za dostatečný podíl 25 % plus jedna akcie,
 - ii) fyzickou osobu (osoby), která jiným způsobem vykonává kontrolu nad vedením právnické osoby;
 - b) v případě právních subjektů, jako například nadací, a právních uspořádání, jako například svěřenství, které zajišťují správu finančních prostředků a jejich rozdělování:
 - i) pokud již byli určeni budoucí příjemci, fyzickou osobu (osoby), která je příjemcem nejméně 25 % majetku právního uspořádání nebo subjektu,
 - ii) pokud ještě nebyli určeni jednotlivci, kteří mají prospěch z právního uspořádání nebo subjektu, okruh osob, v jejichž hlavním zájmu bylo právní uspořádání nebo subjekt založeno nebo působí,
 - iii) fyzickou osobu (osoby), která kontroluje nejméně 25 % majetku právního uspořádání nebo subjektu;
7. „poskytovateli služeb pro svěřenství a obchodní společnosti“ fyzická nebo právnická osoba, která v rámci svého podnikání poskytuje třetím osobám některou z následujících služeb:
- a) zakládání obchodních společností nebo jiných právnických osob;
 - b) jednání jako ředitel nebo jednatel obchodní společnosti, jako partner v obchodním společenství nebo v podobném postavení ve vztahu k jiným právníckým osobám, nebo zařizování výkonu takových činností jinou osobou;
 - c) poskytování sídla, obchodní adresy, korespondenční nebo administrativní adresy a dalších souvisejících služeb pro obchodní společnost, obchodní společenství nebo jinou právnickou osobu nebo právní uspořádání;
 - d) jednání jako svěřenský správce výslovného svěřenectví nebo podobného právního uspořádání, nebo zařizování výkonu takové činnosti jinou osobou;
 - e) jednání jako pověřený akcionář pro jinou osobu, jinou než společnost kótovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právními předpisy Společenství nebo podléhá rovnocenným mezinárodním normám, nebo zařizování výkonu takové činnosti jinou osobou;
8. „politicky exponovanými osobami“ fyzické osoby, kterým jsou nebo byly svěřeny významné veřejné funkce, a nejbližší rodinní příslušníci nebo osoby známé jako blízcí společníci takových osob;
9. „obchodním vztahem“ obchodní nebo profesní vztah související s profesní činností institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, a u něhož se v době navázání vztahu očekává, že bude mít své trvání;
10. „bankou nevyvíjející žádnou činnost“ (tzv. „shell bank“) úvěrová instituce nebo instituce zabývající se rovnocennou činností, zapsaná do obchodního rejstříku v zemi, v níž není, včetně svého skutečného vedení, fyzicky přítomna, a která není přičleněna k žádné regulované finanční skupině.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby ustanovení této směrnice byla zcela nebo částečně rozšířena na profese a kategorie podniků, jiné než instituce a osoby uvedené v čl. 2 odst. 1, které provádějí činnosti, u nichž je zvláště pravděpodobné, že budou využity k praní peněz nebo financování terorismu.

2. Pokud se členský stát rozhodne rozšířit ustanovení této směrnice na jiné profese a kategorie podniků než ty, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1, uvědomí o svém rozhodnutí Komisi.

Článek 5

Členské státy mohou v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu.

KAPITOLA II

HLOUBKOVÁ KONTROLA KLIENTA

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 6

Členské státy zakáží svým úvěrovým a finančním institucím vedení anonymních účtů nebo anonymních vkladních knížek. Odchylně od čl. 9 odst. 6 členské státy ve všech případech vyžadují, aby majitelé a oprávnění uživatelé existujících anonymních účtů nebo anonymních vkladních knížek byli podrobeni hloubkové kontrole klienta co nejdříve a v každém případě nejpozději před tím, než bude s účty nebo vkladními knížkami jakýmkoli způsobem naloženo.

Článek 7

Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, uplatňují hloubkovou kontrolu klienta při:

- a) navázání obchodního vztahu;
- b) provádění příležitostných transakcí ve výši 15 000 EUR nebo více, ať již je transakce prováděna jako jediná operace nebo jako několik operací, které se zdají být spojené;
- c) existenci podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu;
- d) existenci pochybností o pravdivosti nebo přiměřenosti již dříve získaných identifikačních údajů o klientovi.

Článek 8

1. Hloubková kontrola klienta zahrnuje:

- a) zjištění a ověření totožnosti klienta na základě dokumentů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje;
- b) případně zjištění totožnosti skutečného vlastníka a přijetí odpovídajících a na hodnocení rizik založených opatření pro ověření jeho totožnosti, aby instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, byla přesvědčena, že skutečného vlastníka zná, a to včetně přijetí odpovídajících a na hodnocení rizik založených opatření pro to, aby pochopila vlastnickou a kontrolní strukturu klienta v případě právnických osob, svěřenectví a podobných právních uspořádání;
- c) získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu;

d) provádění průběžného sledování obchodního vztahu včetně přezkoumávání transakcí prováděných v průběhu daného vztahu, aby se zajistilo, že uskutečňované transakce jsou v souladu s tím, co instituce nebo osoba ví o klientovi, jeho podnikatelském a rizikovém profilu včetně, je-li to třeba, zdrojů finančních prostředků a zajištění průběžné aktualizace příslušných dokumentů, údajů nebo informací.

2. Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, uplatňují všechny požadavky na hloubkovou kontrolu klienta podle odstavce 1, ale mohou určit rozsah takových opatření na základě posouzení rizika, v závislosti na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo transakce. Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, musí být schopné prokázat příslušným orgánům uvedeným v článku 37, včetně orgánů stavovské samosprávy, že rozsah opatření je s ohledem na riziko praní peněz a financování terorismu přiměřený.

Článek 9

1. Členské státy vyžadují, aby se ověření totožnosti klienta a skutečného vlastníka uskutečnilo před navázáním obchodního vztahu nebo před provedením transakce.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit, aby se ověření totožnosti klienta a skutečného vlastníka dokončilo během navázání obchodního vztahu, je-li to nezbytné z důvodu nepřerušování běžného obchodování a pokud je riziko výskytu praní peněz nebo financování terorismu malé. V takovém případě se tyto postupy dokončí co nejdříve po navázání prvního kontaktu.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 mohou členské státy ve vztahu k životnímu pojištění povolit, aby k ověření totožnosti osoby oprávněné převzít plnění podle pojistky došlo po navázání obchodního vztahu. V takovém případě se ověření uskuteční v době vyplacení nebo před touto dobou nebo v době, kdy osoba oprávněná převzít plnění hodlá uplatnit svá práva z pojistky, nebo před touto dobou.

4. Odchylně od odstavců 1 a 2 mohou členské státy povolit otevření bankovního účtu, pokud existují odpovídající záruky k zajištění toho, že transakce prováděné klientem nebo jeho jménem se uskuteční teprve po úplném splnění výše uvedených ustanovení.

5. Členské státy vyžadují, aby dotýčná instituce nebo osoba v případě, kdy není schopna splnit čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), nesměla provést transakci prostřednictvím bankovního účtu, navázat obchodní vztah nebo provést transakci, nebo aby ukončila obchodní vztah a s ohledem na klienta zvážila podání oznámení finanční zpravodajské jednotce podle článku 22.

Členské státy nejsou povinny uplatňovat předcházející pododstavec na notáře, samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce v situacích, kdy zjišťují právní postavení svého klienta nebo obhajují či zastupují tohoto klienta v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení nebo vyhnutí se řízení.

6. Členské státy vyžadují, aby instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, uplatňovaly postupy pro hloubkovou kontrolu klienta nejen na všechny nové klienty, ale ve vhodné dobu též na své stávající klienty na základě posouzení rizika.

Článek 10

1. Členské státy vyžadují zjištění a ověření totožnosti u všech klientů kasin, kteří si zakoupí nebo vymění hrací známky v hodnotě 2 000 EUR nebo vyšší.

2. V případě kasin podléhajících státnímu dohledu se požadavek na hloubkovou kontrolu klienta považuje v každém případě za splněný, pokud registrují své klienty a zjišťují a ověřují jejich totožnost okamžitě při vstupu nebo před ním, bez ohledu na hodnotu zakoupených hracích známek.

ODDÍL 2

Zjednodušená hloubková kontrola klienta

Článek 11

1. Odchylně od čl. 7 písm. a), b) a d), článku 8 a čl. 9 odst. 1 se na instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, nevztahují požadavky uvedených ustanovení, pokud je klient úvěrovou nebo finanční institucí podléhající této směrnici nebo úvěrovou nebo finanční institucí nacházející se ve třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným touto směrnicí, a nad níž je s ohledem na plnění těchto požadavků vykonáván dohled.

2. Odchylně od čl. 7 písm. a), b) a d), článku 8 a čl. 9 odst. 1 mohou členské státy povolit institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby neuplatňovaly hloubkovou kontrolu klienta ve vztahu ke:

a) kótovaným společnostem, jejichž cenné papíry jsou připuštěny k obchodování na regulovaném trhu ve smyslu směrnice 2004/39/ES v jednom nebo více členských státech, a kótovaným společnostem ze třetích zemí, které podléhají

požadavkům na zveřejnění informací slučitelným s právními předpisy Společenství;

b) skutečným vlastníkům sdružených účtů vedených notáři nebo jinými samostatně výdělečně činnými právníky z členských států nebo ze třetích zemí, podléhajících požadavkům na boj proti praní peněz nebo financování terorismu slučitelným s mezinárodními normami a je nad nimi s ohledem na dodržování těchto požadavků vykonáván dohled, a pokud jsou údaje o totožnosti skutečného vlastníka na vyžádání k dispozici institucím, které působí jako depozitní instituce sdružených účtů;

c) vnitrostátním veřejným orgánům;

nebo ve vztahu k jiným klientům, kteří představují nízké riziko praní peněz nebo financování terorismu a splňují technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 shromáždí instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, v každém případě dostatek informací potřebných ke zjištění, zda klient vyhovuje podmínkám pro uplatnění výjimky podle uvedených odstavců.

4. Členské státy informují Komisi a sebe navzájem o případech, kdy mají za to, že třetí země splňuje podmínky odstavců 1 nebo 2, nebo o jiných situacích, v nichž jsou splněna technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

5. Odchylně od čl. 7 písm. a), b) a d), článku 8 a čl. 9 odst. 1 mohou členské státy povolit institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby neuplatňovaly hloubkovou kontrolu klienta ohledně:

a) životních pojistek, u nichž roční pojistné nepřevyšuje částku 1 000 EUR nebo u nichž jednorázové pojistné nepřevyšuje částku 2 500 EUR;

b) pojistek pro systémy důchodového zabezpečení, u nichž neexistuje ustanovení o dobrovolném zrušení pojistky pojištěncem a pojistka nemůže být použita jako zajištění;

c) zaměstnaneckých systémů sociálního, starobního nebo podobného zabezpečení, které poskytují důchod, pokud jsou příspěvky placeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci příslušného systému;

d) elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES ze dne 18 září 2000 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností⁽¹⁾, pokud nejvyšší částka uložená na médiu nepřekročí 150 EUR a toto médium nelze dobýt, nebo pokud lze médium dobýt, je pro kalendářní rok stanoven celkový limit transakcí ve výši 2 500 EUR, s výjimkou případů, kdy majitel v témže kalendářním roce zpětně vymění částku 1 000 EUR nebo vyšší, jak je uvedeno v článku 3 směrnice 2000/46/ES,

nebo ohledně jiných produktů nebo transakcí, které představují nízké riziko praní peněz nebo financování terorismu a splňují technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

Článek 12

Pokud Komise přijme rozhodnutí podle čl. 40 odst. 4, zakáže členské státy institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby uplatňovaly zjednodušenou hloubkovou kontrolu na úvěrové a finanční instituce nebo kótované společnosti z dotyčných třetích zemí nebo na jiné subjekty na základě situací, které splňují technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

ODDÍL 3

Zesílená hloubková kontrola klienta

Článek 13

1. Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, aby na základě posouzení rizika uplatňovaly kromě opatření podle článků 7 a 8 a čl. 9 odst. 6 zesílenou hloubkovou kontrolu klienta v situacích, které vzhledem ke své povaze mohou představovat vyšší riziko praní peněz nebo financování terorismu, a alespoň v situacích uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 a při jiných situacích představujících vysoké riziko praní peněz nebo financování terorismu, které splňují technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. c).

2. Pokud klient není fyzicky přítomen pro účely zjištění totožnosti, členské státy od těchto institucí a osob vyžadují, aby přijaly zvláštní a přiměřená opatření kompenzující vyšší riziko, např. uplatněním jednoho nebo několika následujících opatření:

a) zajištěním, aby totožnost klienta byla prokázána prostřednictvím doplňujících dokladů, údajů nebo informací;

b) doplňkovými opatřeními pro ověření nebo potvrzení předložených dokladů nebo vyžadováním potvrzujícího osvědčení od úvěrové nebo finanční instituce, na kterou se vztahuje tato směrnice;

c) zajištěním, aby první platba z operací byla provedena prostřednictvím účtu otevřeného na jméno klienta u úvěrové instituce.

3. Pokud jde o přeshraniční korespondenční bankovní vztahy s respondenčními institucemi ze třetích zemí, členské státy od svých úvěrových institucí vyžadují, aby

a) shromáždily dostatek informací o respondenční instituci, aby plně porozuměly povaze podnikání respondenční instituce a z veřejně dostupných informací zjistily, jaká je pověst příslušné instituce a kvalita dohledu;

b) zhodnotily kontroly prováděné respondenční institucí s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu;

c) získaly před navázáním nových korespondenčních bankovních vztahů souhlas od vyššího vedení;

d) dokumentovaly příslušné odpovědnosti každé instituce;

e) ujistily se s ohledem na platby prostřednictvím účtů, že respondenční úvěrová instituce ověřila totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenta, a provedla jejich průběžnou hloubkovou kontrolu, a že je schopna korespondenční instituci na žádost poskytnout příslušné údaje o hloubkové kontrole klienta.

4. Pokud jde o transakce nebo obchodní vztahy s politicky exponovanými osobami, které mají bydliště v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, členské státy od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, vyžadují, aby

a) měly náležité postupy založené na hodnocení rizika pro zjištění, zda je klient politicky exponovanou osobou;

b) k navázání obchodních vztahů s takovými klienty měly souhlas vyššího vedení;

c) učinily odpovídající opatření pro zjištění zdroje majetku a zdroje finančních prostředků, jež jsou zapojeny do obchodního vztahu nebo transakce;

d) prováděly zesílenou průběžnou kontrolu obchodního vztahu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 39.

5. Členské státy zakáží úvěrovým institucím, aby vstupovaly do korespondenčního bankovního vztahu s bankou nevyvíjející žádnou činnost nebo aby v takovém vztahu pokračovaly, a vyžadují, aby úvěrové instituce přijaly vhodná opatření pro zajištění toho, aby nevstupovaly do korespondenčního bankovního vztahu s bankou, o níž je známo, že umožňuje využívání svých účtů bankou nevyvíjející žádnou činnost, nebo aby v takovém vztahu nepokračovaly.

6. Členské státy zajistí, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, věnovaly zvláštní pozornost jakékoliv hrozbě praní peněz nebo financování terorismu, která může vzniknout z produktů nebo transakcí, které mohou napomáhat anonymitě, a pokud to bude zapotřebí, přijaly opatření k zabránění jejich využití při praní peněz nebo financování terorismu.

ODDÍL 4

Plnění třetími osobami

Článek 14

Členské státy mohou povolit institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby se s ohledem na plnění požadavků stanovených v čl. 8 odst. 1 písm. a) až c) spolehlly na třetí osoby. Konečná odpovědnost za splnění uvedených požadavků však zůstává na instituci nebo osobě, na kterou se vztahuje tato směrnice a jež se spoléhá na třetí osobu.

Článek 15

1. Pokud členský stát umožňuje, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na úvěrové a finanční instituce uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 1 nebo 2, které se nacházejí na jeho území, umožní tento členský stát v každém případě institucím a osobám uvedeným v čl. 2 odst. 1, které se nacházejí na jeho území, aby v souladu s článkem 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice institucí uvedenou v čl. 2 odst. 1 bodě 1 nebo 2 v jiném členském státě, s výjimkou směnárů a subjektů zajišťujících převody nebo zasílání peněz, která splňuje požadavky článků 16 a 18, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty a údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

2. Pokud členský stát umožňuje, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na směnárny a subjekty zajišťující převody nebo zasílání peněz uvedené v čl. 3 bodě 2

písm. a), které se nacházejí na jeho území, umožní jim tento členský stát v každém případě, aby v souladu s článkem 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice institucí stejné kategorie v jiném členském státě a splňující požadavky článků 16 a 18, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty a údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

3. Pokud členský stát připouští, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) až c), které se nacházejí na jeho území, umožní jim tento členský stát v každém případě, aby podle článku 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice osobou uvedenou v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) až c) v jiném členském státě a splňující požadavky článků 16 a 18, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty nebo údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

Článek 16

1. Pro účely tohoto oddílu se „třetími osobami“ rozumějí instituce a osoby, které jsou uvedeny v článku 2, nebo rovnocenné instituce a osoby nacházející se ve třetí zemi, jež splňují tyto požadavky:

a) podléhají zákonné povinné profesní registraci;

b) uplatňují požadavky na hloubkovou kontrolu klienta a na uchovávání záznamů stanovené touto směrnicí nebo požadavky jim rovnocenné a nad dodržováním požadavků této směrnice z jejich strany je vykonáván dohled v souladu s kapitolou V oddílem 2, nebo se nacházejí ve třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné těm, které jsou stanoveny touto směrnicí.

2. Členské státy informují Komisi a sebe navzájem o případech, kdy podle jejich názoru některá třetí země splňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. b).

Článek 17

Pokud Komise přijme rozhodnutí podle čl. 40 odst. 4, zakáže členské státy institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby s ohledem na plnění požadavků čl. 8 odst. 1 písm. a) až c) spoléhaly na třetí osoby z dotyčné třetí země.

Článek 18

1. Třetí osoby neprodleně zpřístupní informace vyžádané v souladu s požadavky čl. 8 odst. 1 písm. a) až c) instituci nebo osobě, na kterou se vztahuje tato směrnice a která zákazníka přijímá.

2. Příslušné kopie identifikačních a ověřovacích údajů a další příslušnou dokumentaci o totožnosti klienta nebo skutečného vlastníka zašle třetí osoba na vyžádání neprodleně instituci nebo osobě, na kterou se vztahuje tato směrnice a která zákazníka přijímá.

Článek 19

Tento oddíl se nevztahuje na vztahy s externími poskytovateli služeb nebo s agenturami, u nichž má být na základě smluvního uspořádání externí poskytovatel služby nebo agent považován za součást instituce nebo osoby, na kterou se vztahuje tato směrnice.

KAPITOLA III

OZNAMOVACÍ POVINNOSTI

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 20

Členské státy vyžadují, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, věnovaly zvláštní pozornost jakékoliv činnosti, kterou podle její povahy považují za činnost, u níž je zvlášť pravděpodobné, že souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu, a zejména složitým nebo neobvykle velkým transakcím a všem neobvyklým typům transakcí, které nemají zjevný ekonomický nebo patrný zákonný účel.

Článek 21

1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku, aby mohl účinně bojovat proti praní peněz a financování terorismu.

2. Tato finanční zpravodajská jednotka se zřídí jako ústřední vnitrostátní jednotka. Je odpovědná za přijímání oznámení obsahujících informace, které se týkají možného praní peněz či možného financování terorismu nebo které jsou vyžadovány vnitrostátními právními předpisy, (a v možném rozsahu za vyžadování takových oznámení), jejich analyzování a předávání příslušným orgánům. Pro plnění jejich úkolů jsou jí poskytnuty odpovídající zdroje.

3. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka měla včasný, přímý nebo nepřímý přístup k informacím z oblasti finanční, právní a z oblasti trestního řízení, které potřebuje pro řádné plnění svých úkolů.

Článek 22

1. Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, a případně od jejich ředitelů a zaměstnanců, aby plně spolupracovali:

a) okamžitým informováním finanční zpravodajské jednotky, a to z vlastního podnětu, pokud instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, ví, má podezření nebo má přiměřené důvody pro podezření, že dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně;

b) okamžitým poskytováním všech potřebných informací finanční zpravodajské jednotce na její žádost, a to v souladu s postupy stanovenými příslušnými právními předpisy.

2. Informace podle odstavce 1 se předávají finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území se instituce nebo osoba předávající tyto informace nachází. Tyto informace obvykle předává osoba nebo osoby určené v souladu s postupy stanovenými v článku 34.

Článek 23

1. Odchylně od čl. 22 odst. 1 mohou členské státy v případě osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) určit příslušný orgán stavovské samosprávy příslušné profese jako orgán, který má být informován v prvním stupni namísto finanční zpravodajské jednotky. Aniž je dotčen odstavec 2, předá v takových případech určený orgán stavovské samosprávy informace neprodleně a v úplném rozsahu finanční zpravodajské jednotce.

2. Členské státy nejsou povinny uplatňovat povinnosti stanovené v čl. 22 odst. 1 na notáře, samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce, pokud jde o informace, které příslušníci těchto profesí obdrží od svého klienta nebo které o klientovi získají během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení soudního řízení nebo vyhnutí se soudnímu řízení, ať jsou takovéto informace obdrženy nebo získány před tímto řízením, během něj nebo po něm.

Článek 24

1. Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, aby se zdržely provádění transakcí, o nichž vědí nebo u nichž mají podezření, že souvisejí s praním peněz nebo financováním terorismu, dokud nedokončí nezbytné kroky podle čl. 22 odst. 1 písm. a). V souladu s právními předpisy členských států lze vydat příkaz k neprovedení operace.

2. Je-li podezření, že transakce vede k praní peněz nebo financování terorismu, a pokud se jejího provedení nelze takto zdržet nebo by takové zdržení pravděpodobně zmařilo úsilí sledovat příjemce operace podezřelý z praní peněz nebo financování terorismu, vyzoomí dotyčné instituce a osoby finanční zpravodajskou jednotku okamžitě po jejím provedení.

Článek 25

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že příslušné orgány podle článku 37 odhalí během kontrol prováděných u institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, nebo jakýmkoliv jiným způsobem skutečnosti, které mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, tyto orgány neprodleně informovaly finanční zpravodajskou jednotku.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zmocněné právním předpisem k dohledu nad burzou, devizovým trhem a trhem s finančními deriváty informovaly finanční zpravodajskou jednotku, jestliže odhalí skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu.

Článek 26

Sdělení informací uvedených v člancích 22 a 23, provedené v dobré víře podle čl. 22 odst. 1 a článku 23 institucí nebo osobou, na kterou se vztahuje tato směrnice, nebo zaměstnancem či ředitelem takové instituce nebo osoby se nepovažuje za porušení jakéhokoli omezení prozrazovat informace uložené smlouvou nebo právními či správními předpisy a nezakládá jakoukoli odpovědnost dotýčné instituce nebo osoby ani jejich ředitelů nebo zaměstnanců.

Článek 27

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zaměstnanci institucí nebo osob, na které se vztahuje tato směrnice, kteří podají oznámení o podezřeních na praní peněz nebo financování terorismu buď interně nebo finanční zpravodajské jednotce, ochránily před hrozbami nebo nepřátelskými činy.

ODDÍL 2

Zákaz sdělení informací

Článek 28

1. Instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, a jejich ředitelé a zaměstnanci nesmí sdělit dotyčnému klientovi ani jiným třetím osobám informace o skutečnosti, že byly v souladu s články 22 a 23 předány informace finanční zpravodajské jednotce, ani že je nebo může být vedeno šetření týkající se praní peněz nebo financování terorismu.

2. Zákaz uvedený v odstavci 1 nezahrnuje sdělení informací příslušným orgánům uvedeným v článku 37, včetně orgánů

stavovské samosprávy, nebo sdělení informací pro účely prosazování práva.

3. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi institucemi z členských států nebo třetích zemí, které splňují podmínky stanovené v čl. 11 odst. 1, pokud tyto instituce náleží do stejné skupiny ve smyslu čl. 2 odst. 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽¹⁾.

4. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) z členských států nebo třetích zemí, které ukládají požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, pokud tyto osoby vykonávají svou profesní činnost, jako zaměstnanci nebo jinak, v rámci téže právní osoby nebo téže sítě. Pro účely tohoto článku se „sítí“ rozumí širší struktura, k níž osoba patří a která sdílí společné vlastníky, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování příslušných předpisů.

5. U institucí nebo osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 1, 2 a bodě 3 písm. a) a b) nebrání zákaz uvedený v odstavci 1 v případech, které se týkají stejného klienta a stejné transakce a na nichž se podílí dvě nebo více institucí nebo osob, sdělování informací mezi dotyčnými institucemi nebo osobami, pokud se nacházejí v členském státě nebo třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, a pokud jsou ze stejné profesní kategorie a vztahují se na ně rovnocenné povinnosti o zachování profesního tajemství a ochrany osobních údajů. Sdělené informace se použijí výhradně pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu.

6. Pokud se osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) snaží odradit klienta od zapojení do nedovolené činnosti, nepovažuje se jejich jednání za sdělení informací ve smyslu odstavce 1.

7. Členské státy informují Komisi a sebe navzájem o případech, kdy podle jejich názoru třetí země splňuje podmínky stanovené v odstavcích 3, 4 nebo 5.

Článek 29

Pokud Komise přijme rozhodnutí podle čl. 40 odst. 4, zakázá členské státy předávání informací mezi institucemi a osobami, na něž se vztahuje tato směrnice, a osobami z dotyčné třetí země.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

KAPITOLA IV

Článek 32

UCHOVÁVÁNÍ ZÁZNAMŮ A STATISTICKÉ ÚDAJE

Článek 30

Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, aby uchovávaly následující dokumenty a informace, použitelné při jakémkoliv šetření nebo analýze možného praní peněz nebo financování terorismu prováděných finanční zpravodajskou jednotkou nebo jiným příslušným orgánem podle vnitrostátních právních předpisů:

- a) v případě hloubkové kontroly klienta kopii nebo údaje o požadovaném dokladu, a to po dobu nejméně pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem;
- b) v případě obchodních vztahů a transakcí podpůrné dokumenty a záznamy skládající se z prvopisů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle platných vnitrostátních právních předpisů, a to po dobu nejméně pěti let od provedení transakcí nebo zániku obchodního vztahu.

Článek 31

1. Členské státy vyžadují od úvěrových a finančních institucí, na které se vztahuje tato směrnice, aby ve svých pobočkách a většinově vlastněných dceřiných společnostech nacházejících se ve třetích zemích případně uplatňovaly opatření pro hloubkovou kontrolu klienta a uchovávání záznamů, která jsou alespoň rovnocenná opatřením stanoveným v této směrnici.

Pokud právní předpisy třetí země nedovolují uplatňování takových rovnocenných opatření, členské státy od dotčených úvěrových a finančních institucí vyžadují, aby v tomto smyslu informovaly příslušné orgány domovského členského státu.

2. Členské státy a Komise se vzájemně informují o případech, kdy právní předpisy třetí země nedovolují uplatňování opatření požadovaných podle odst. 1 prvního pododstavce, a k nalezení řešení může být podniknuta koordinovaná akce.

3. Členské státy vyžadují, aby v případech, kdy právní předpisy třetí země nedovolují uplatňování opatření požadovaných podle odst. 1 prvního pododstavce, přijala úvěrová nebo finanční instituce doplňková opatření k účinnému zvládnutí rizika praní peněz nebo financování terorismu.

Členské státy vyžadují, aby jejich úvěrové a finanční instituce měly k dispozici systémy, které jim v souladu s vnitrostátním právem umožní úplně a rychle zodpovědět dotazy finanční zpravodajské jednotky nebo jiných orgánů, zda udržují nebo v předchozích pěti letech udržovaly obchodní vztah s konkrétními fyzickými nebo právníckými osobami, a o povaze tohoto vztahu.

Článek 33

1. Členské státy zajistí, že jsou schopny přezkoumávat účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu, a to vedením úplné statistiky o otázkách důležitých pro účinnost takových systémů.

2. Taková statistika zahrnuje alespoň počet oznámení o podezřelých transakcích, která byla podána finanční zpravodajské jednotce, následný postup na základě těchto oznámení a na ročním základě uvádí také počet šetřených případů, počet trestně stíhaných osob, počet osob odsouzených za trestné činy praní peněz nebo financování terorismu a objem zmrazeného, zadrženého nebo zabaveného majetku.

3. Členské státy zajistí zveřejňování komplexních přehledů těchto statistických zpráv.

KAPITOLA V

DONUCOVACÍ OPATŘENÍ

ODDÍL 1

Vnitřní postupy, školení a zpětná vazba

Článek 34

1. Členské státy vyžadují, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, zavedly přiměřené a vhodné metody a postupy pro hloubkovou kontrolu klienta, podávání oznámení, uchovávání záznamů, vnitřní kontrolu, posuzování rizik, řízení rizik, zajišťování kontroly dodržování příslušných předpisů a komunikaci, aby předešly a zabránily operacím souvisejícím s praním peněz nebo financováním terorismu.

2. Členské státy vyžadují od úvěrových a finančních institucí, na něž se vztahuje tato směrnice, aby příslušné metody a postupy případně sdělily pobočkám nebo většinově vlastněným dceřiným společnostem ve třetích zemích.

Článek 35

1. Členské státy vyžadují, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, přijaly vhodná opatření, aby jejich příslušní zaměstnanci byli obeznámeni s předpisy platnými na základě této směrnice.

Tato opatření zahrnují účast jejich příslušných zaměstnanců na zvláštních průběžných školicích programech, které jim pomohou rozpoznávat operace, jež mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, a rovněž jim poskytnout pokyny, jak v takových případech postupovat.

Pokud fyzická osoba spadající do kterékoliv z kategorií uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 provozuje svou profesní činnost jako zaměstnanec právnické osoby, vztahují se povinnosti stanovené v tomto oddíle spíše na tuto právnickou osobu než na dotyčnou fyzickou osobu.

2. Členské státy zajistí, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, měly přístup k aktuálním informacím o praktikách těch, které perou peníze a financují terorismus, a o náznacích vedoucích k rozpoznání podezřelých transakcí.

3. Členské státy zajistí, aby byla, kdykoli je to možné, poskytována včasná zpětná vazba o účinnosti oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu a o následném šetření.

ODDÍL 2

Dohled

Článek 36

1. Členské státy stanoví, že směnárny a poskytovatelé služeb pro svěření a obchodní společnosti musí mít licenci nebo registraci a že kasina musí mít licenci, aby mohli podnikat legálně. Aniž jsou dotčeny budoucí právní předpisy Společenství, členské státy stanoví, že subjekty zajišťující převody nebo zaslání peněz musí mít licenci nebo registraci, aby mohly podnikat legálně.

2. Členské státy od příslušných orgánů vyžadují, aby odmítly vydání licence nebo registraci subjektů uvedených v odstavci 1, pokud nejsou přesvědčeny, že osoby, které ve skutečnosti řídí nebo budou řídit podnikání takových subjektů, nebo skuteční vlastníci takových subjektů jsou způsobilé a řádné osoby.

Článek 37

1. Členské státy od příslušných orgánů vyžadují, aby alespoň účinně sledovaly dodržování požadavků této směrnice institu-

cem a osobami, na které se vztahuje, a přijaly nezbytná opatření s cílem dodržování těchto požadavků.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly odpovídající pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat předložení veškerých informací potřebných ke sledování dodržování příslušných právních předpisů a provádění kontrol, a měly odpovídající zdroje pro výkon svých funkcí.

3. V případě úvěrových a finančních institucí a kasin mají příslušné orgány silnější pravomoci týkající se dohledu, zejména možnost provádět kontroly na místě.

4. V případě fyzických a právnických osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) až e) mohou členské státy povolit, aby se funkce uvedené v odstavci 1 vykonávaly na základě zhodnocení rizik.

5. V případě osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) mohou členské státy povolit, aby funkce uvedené v odstavci 1 vykonávaly orgány stavovské samosprávy, splňující požadavky odstavce 2.

ODDÍL 3

Spolupráce

Článek 38

Komise poskytne pomoc potřebnou pro usnadnění koordinace, včetně výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v rámci Společenství.

ODDÍL 4

Sankce

Článek 39

1. Členské státy zajistí, aby fyzické a právnické osoby, na něž se vztahuje tato směrnice, byly postižitelné za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Aniž je dotčeno právo členských států ukládat trestní sankce, zajistí členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem, aby vůči úvěrovým a finančním institucím mohla být v případě porušení vnitrostátních předpisů, přijatých na základě této směrnice, přijata vhodná správní opatření nebo jim v takovém případě mohly být uloženy správní sankce. Členské státy zajistí, aby tato opatření nebo sankce byly účinné, přiměřené a odrazující.

3. Členské státy zajistí, aby právnické osoby byly postižitelné alespoň za protiprávní jednání podle odstavce 1, kterých se v jejich prospěch dopustila osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu této právnické osoby, která má v rámci této právnické osoby vedoucí postavení na základě

- a) pravomoci zastupovat tuto právnickou osobu;
- b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby nebo
- c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

4. Kromě případů již upravených v odstavci 3 členské státy zajistí, aby právnické osoby byly postižitelné v případech, kdy nedostatečný dohled nebo nedostatečná kontrola ze strany osoby uvedené v odstavci 3 umožnila osobě jí podřízené dopustit se ve prospěch právnické osoby protiprávního jednání podle odstavce 1.

KAPITOLA VI

PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ

Článek 40

1. Aby bylo možné při boji proti praní peněz nebo financování terorismu vzít v úvahu technický rozvoj a zajistit jednotné provádění této směrnice, může Komise v souladu s postupem podle čl. 41 odst. 2 přijmout prováděcí opatření pro:

- a) vyjasnění technických aspektů definic v čl. 3 odst. 2 písm. a) a d) a dále v čl. 3 odst. 6, 7, 8, 9 a 10;
- b) stanovení technických kritérií pro hodnocení, zda situace představují nízké riziko praní peněz nebo financování terorismu podle čl. 11 odst. 2 a 5;
- c) stanovení technických kritérií pro hodnocení, zda situace představují vysoké riziko praní peněz nebo financování terorismu podle článku 13;
- d) stanovení technických kritérií pro posouzení otázky, zda je v souladu s čl. 2 odst. 2 odůvodněné neuplatňovat tuto směrnici na některé fyzické nebo právnické osoby, které se zabývají finanční činností příležitostně nebo ve velmi omezené míře.

2. V každém případě Komise přijme první prováděcí opatření týkající se odst. 1 písm. b) a d) do 15. června 2006.

3. Komise v souladu s postupem podle čl. 41 odst. 2 upraví částky uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. e), v čl. 7 písm. b), v čl. 10 odst. 1 a v čl. 11 odst. 5 písm. a) a d), přičemž vezme v úvahu právní předpisy Společenství, hospodářský vývoj a změny mezinárodních norem.

4. Pokud Komise zjistí, že některá třetí země nesplňuje podmínky stanovené v čl. 11 odst. 1 nebo 2, čl. 28 odst. 3, 4 nebo 5 nebo v opatřeních přijatých v souladu s odst. 1 písm. b) nebo čl. 16 odst. 1. písm. b), nebo že právní předpisy třetí země nepovolují uplatňování opatření požadovaných podle čl. 31 odst. 1 prvního pododstavce, přijme o tom v souladu s postupem podle čl. 41 odst. 2 rozhodnutí.

Článek 41

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 tohoto rozhodnutí, a to za předpokladu, že prováděcí opatření přijatá tímto postupem nemění základní ustanovení této směrnice.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

4. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, je provádění ustanovení této směrnice týkajících se přijímání technických pravidel a rozhodnutí postupem podle odstavce 2 pozastaveno po dobu čtyř let od vstupu této směrnice v platnost. Na návrh Komise mohou Evropský parlament a Rada příslušná ustanovení prodloužit v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy a za tímto účelem je před uplynutím tohoto čtyřletého období přezkoumají.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 42

Do 15. prosince 2009 a alespoň každé tři roky poté vypracuje Komise zprávu o provádění této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Do první zprávy Komise zahrne zvláštní přezkum zacházení s advokáty a jinými samostatně výdělečně činnými právníky.

Článek 43

Do 15. prosince 2010 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o procentuálních prazích v čl. 3 odst. 6, přičemž zejména zohlední možné výhody a následky snížení procentuálních hodnot uvedených v čl. 3 odst. 6 písm. a) podbodě i), a v čl. 3 odst. 6 písm. b) podbodech i) a iii) z 25 % na 20 %. Na základě této zprávy může Komise předložit návrh na změnu této směrnice.

Článek 44

Směrnice 91/308/EHS se zrušuje.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze.

Článek 45

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. prosince 2007. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními této směrnice a přijatými vnitrostátními předpisy.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 46

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské Unie*.

Článek 47

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
D. ALEXANDER

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice	Směrnice 91/308/EHS
Čl. 1 odst. 1	Článek 2
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 písm. C)
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 písm. C) bod 1
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	Čl. 1 písm. C) bod 2
Čl. 1 odst. 2 písm. c)	Čl. 1 písm. C) bod 3
Čl. 1 odst. 2 písm. d)	Čl. 1 písm. C) bod 4
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 písm. C) třetí pododstavec
Čl. 1 odst. 4	
Čl. 1 odst. 5	Čl. 1 písm. C) druhý pododstavec
Čl. 2 odst. 1 bod 1	Čl. 2a bod 1
Čl. 2 odst. 1 bod 2	Čl. 2a bod 2
Čl. 2 odst. 1 bod 3 písm. a), b) a d) až f)	Čl. 2a body 3 až 7
Čl. 2 odst. 1 bod 3 písm. c)	
Čl. 2 odst. 2	
Čl. 3 odst. 1	Čl. 1 písm. A)
Čl. 3 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 písm. B) bod 1
Čl. 3 odst. 2 písm. b)	Čl. 1 písm. B) bod 2
Čl. 3 odst. 2 písm. c)	Čl. 1 písm. B) bod 3
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	Čl. 1 písm. B) bod 4
Čl. 3 odst. 2 písm. e)	
Čl. 3 odst. 2 písm. f)	Čl. 1 písm. B) druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 3	Čl. 1 písm. D)
Čl. 3 odst. 4	Čl. 1 písm. E) první pododstavec
Čl. 3 odst. 5	Čl. 1 písm. E) druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 5 písm. a)	
Čl. 3 odst. 5 písm. b)	Čl. 1 písm. E) první odrážka

Tato směrnice	Směrnice 91/308/EHS
Čl. 3 odst. 5 písm. c)	Čl. 1 písm. E) druhá odrážka
Čl. 3 odst. 5 písm. d)	Čl. 1 písm. E) třetí odrážka
Čl. 3 odst. 5 písm. e)	Čl. 1 písm. E) čtvrtá odrážka
Čl. 3 odst. 5 písm. f)	Čl. 1 písm. E) pátá odrážka a třetí pododstavec
Čl. 3 odst. 6	
Čl. 3 odst. 7	
Čl. 3 odst. 8	
Čl. 3 odst. 9	
Čl. 3 odst. 10	
Článek 4	Článek 12
Článek 5	Článek 15
Článek 6	
Čl. 7 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 7 písm. b)	Čl. 3 odst. 2
Čl. 7 písm. c)	Čl. 3 odst. 8
Čl. 7 písm. d)	Čl. 3 odst. 7
Čl. 8 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 8 odst. 1 písm. b) až d)	
Čl. 8 odst. 2	
Čl. 9 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
Čl. 9 odst. 2 až 6	
Článek 10	Čl. 3 odst. 5 a 6
Čl. 11 odst. 1	Čl. 3 odst. 9
Čl. 11 odst. 2	
Čl. 11 odst. 3 až 4	
Čl. 11 odst. 5 písm. a)	Čl. 3 odst. 3
Čl. 11 odst. 5 písm. b)	Čl. 3 odst. 4
Čl. 11 odst. 5 písm. c)	Čl. 3 odst. 4
Čl. 11 odst. 5 písm. d)	

Tato směrnice	Směrnice 91/308/EHS
Článek 12	
Čl. 13 odst. 1 a 2	Čl. 3 odst. 10 a 11
Čl. 13 odst. 3 až 5	
Čl. 13 odst. 6	Článek 5
Článek 14	
Článek 15	
Článek 16	
Článek 17	
Článek 18	
Článek 19	
Článek 20	Článek 5
Článek 21	
Článek 22	Čl. 6 odst. 1 a 2
Článek 23	Čl. 6 odst. 3
Článek 24	Článek 7
Článek 25	Článek 10
Článek 26	Článek 9
Článek 27	
Čl. 28 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 28 odst. 2 až 7	
Článek 29	
Čl. 30 písm. a)	Čl. 4 první odrážka
Čl. 30 písm. b)	Čl. 4 druhá odrážka
Článek 31	
Článek 32	
Článek 33	
Čl. 34 odst. 1	Čl. 11 odst. 1 písm. a)
Čl. 34 odst. 2	
Čl. 35 odst. 1 první pododstavec	Čl. 11 odst. 1 písm. b) první věta
Čl. 35 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 1 písm. b) druhá věta
Čl. 35 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec

Tato směrnice	Směrnice 91/308/EHS
Čl. 35 odst. 2	
Čl. 35 odst. 3	
Článek 36	
Článek 37	
Článek 38	
Čl. 39 odst. 1	Článek 14
Čl. 39 odst. 2 až 4	
Článek 40	
Článek 41	
Článek 42	Článek 17
Článek 43	
Článek 44	
Článek 45	Článek 16
Článek 46	Článek 16

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/66/ES

ze dne 26. října 2005

o použití systémů čelní ochrany na motorových vozidlech a o změně směrnice Rady 70/156/EHS

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Systémy zajišťující dodatečnou čelní ochranu pro motorová vozidla jsou v posledních letech stále více používány. Některé z těchto systémů představují v případě střetu riziko pro bezpečnost chodců a dalších účastníků silničního provozu. Je proto nutné přijmout opatření na ochranu veřejnosti před takovými riziky.

(2) Systémy čelní ochrany mohou být dodávány jako součást původního vybavení připevněná k vozidlům nebo mohou být nabízeny na trhu jako samostatné technické celky. Technické požadavky pro schvalování typu motorových vozidel s ohledem na jakýkoli systém čelní ochrany, které lze připevnit k vozidlu, by měly být harmonizovány, aby se předešlo přijetí požadavků, jež by se v jednotlivých členských státech lišily, a aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu. Ze stejných důvodů je nezbytné harmonizovat technické požadavky pro schvalování typu systémů čelní ochrany jako samostatných technických celků ve smyslu směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ⁽³⁾.

(3) Je nutné kontrolovat použití systémů čelní ochrany a stanovit požadavky na zkoušky, výrobu a montáž, kterým musí vyhovovat všechny systémy čelní ochrany, jež jsou dodávány jako součást původního vybavení připevněná k vozidlům nebo nabízeny na trhu jako samostatný technický celek. Zkoušky by měly vyžadovat, aby systémy čelní ochrany byly navrženy tak, aby zlepšily bezpečnost chodců a snížily počet úrazů.

(4) Na tyto požadavky je třeba nahlížet i v kontextu ochrany chodců a ostatních nechráněných účastníků silničního provozu a v souvislosti se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/102/ES ze dne 17. listopadu 2003 o ochraně chodců a ostatních nechráněných účastníků silničního provozu před střetem a v případě střetu s motorovým vozidlem ⁽⁴⁾. Tato směrnice by měla být revidována s ohledem na pozdější výzkum a zkušenosti získané během prvních čtyř let platnosti.

(5) Tato směrnice je jednou ze samostatných směrnic v rámci postupu ES schvalování typu stanoveného směrnicí 70/156/EHS.

(6) Komise by měla sledovat dopad této směrnice a informovat o něm Evropský parlament a Radu. Pokud je to považováno za nezbytné pro dosažení dalšího zlepšení ochrany chodců, měla by Komise navrhnout změny této směrnice v souladu s technickým pokrokem.

(7) Na některá vozidla, jež mohou být vybavena systémem čelní ochrany a která spadají do oblasti působnosti této směrnice, se však směrnice 2003/102/ES nebude vztahovat. Požadavky na provedení zkoušky nárazem makety kyčle podle této směrnice mohou být u takovýchto vozidel považovány za technicky neproveditelné. Pro dosažení větší bezpečnosti chodců s ohledem na úrazy hlavy mohou být pouze u uvedených vozidel povoleny jiné požadavky na provedení zkoušky nárazem makety kyčle. Musí se však zajistit, aby montáž systému čelní ochrany nevyšla riziko zranění nohou chodců nebo ostatních nechráněných účastníků silničního provozu.

(8) Opatření nezbytná pro provádění této směrnice a pro její přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 18.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. října 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/49/ES (Úř. věst. L 194, 26.7.2005, s. 12).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 321, 6.12.2003, s. 15.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (9) Jelikož cíle této směrnice, totiž prosazování bezpečnosti chodců a ostatních nechráněných účastníků silničního provozu stanovením technických požadavků pro schvalování typu motorových vozidel s ohledem na systémy čelní ochrany, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a může ho být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (10) Tato směrnice je součástí Evropského akčního programu pro bezpečnost silničního provozu a mohou ji doplňovat opatření na vnitrostátní úrovni, jež zakážou nebo omezí používání systémů čelní ochrany, které byly na trhu již před jejím vstupem v platnost.
- (11) Směrnice 70/156/EHS by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Cílem této směrnice je zvýšení bezpečnosti chodců a vozidel prostřednictvím pasivních opatření. Stanoví technické požadavky pro schvalování typu motorových vozidel s ohledem na systémy čelní ochrany dodávané jako součást původního vybavení připevněná k vozidlům nebo jako samostatné technické celky.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí následující definice a definice v příloze I bodu 1:

1. „vozidlem“ se rozumí každé motorové vozidlo kategorie M_1 podle definice v článku 2 směrnice 70/156/EHS a v příloze II této směrnice o celkové přípustné hmotnosti nepřevyšující 3,5 tuny a každé motorové vozidlo kategorie N_1 podle definice v článku 2 směrnice 70/156/EHS a v příloze II této směrnice;
2. „samostatným technickým celkem“ se rozumí každý samostatný technický celek definovaný v článku 2 směrnice 70/156/EHS a určený k montáži a použití na jednom nebo více typech vozidel.

Článek 3

Ustanovení o schvalování typu

1. S účinkem od 25. srpna 2006 nesmějí členské státy v případě nového typu vozidla vybaveného systémem čelní ochrany, který vyhovuje požadavkům stanoveným v příloze I a příloze II, z důvodů souvisejících se systémy čelní ochrany:

a) odmítnout udělit ES schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu;

b) zakázat registraci, prodej nebo uvedení do provozu.

2. S účinkem od 25. srpna 2006 nesmějí členské státy v případě nového systému čelní ochrany, který je dodáván jako samostatný technický celek a který vyhovuje požadavkům stanoveným v příloze I a příloze II:

a) odmítnout udělit ES schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu;

b) zakázat prodej nebo uvedení do provozu.

3. S účinkem od 25. listopadu 2006 musí členské státy v případě nového typu vozidla vybaveného systémem čelní ochrany nebo nového typu systému čelní ochrany dodávaného jako samostatný technický celek, který nesplňuje požadavky stanovené v příloze I a příloze II, odmítnout udělit jak ES schválení typu, tak vnitrostátní schválení typu.

4. S účinkem od 25. května 2007 musí členské státy v případě vozidel, která nesplňují požadavky stanovené v příloze I a příloze II, z důvodů souvisejících se systémy čelní ochrany:

a) považovat certifikáty shody, které jsou přiloženy k novým vozidlům v souladu se směrnicí 70/156/EHS, za již neplatné pro účely čl. 7 odst. 1 směrnice 70/156/EHS;

b) zakázat registraci, prodej nebo uvedení těchto nových vozidel do provozu, k nimž není přiložen certifikát shody podle směrnice 70/156/EHS.

5. S účinkem od 25. května 2007 budou požadavky uvedené v příloze I a příloze II ve vztahu k systémům čelní ochrany dodávaným jako samostatné technické celky platit pro účely čl. 7 odst. 2 směrnice 70/156/EHS.

Článek 4

Prováděcí opatření a změny

1. Podrobné technické požadavky pro provádění zkoušek stanovené v bodě 3 přílohy I přijme Komise v souladu s postupem stanoveným v čl. 13 odst. 3 směrnice 70/156/EHS.

2. Změny této směrnice nezbytné pro její přizpůsobení přijímá Komise postupem podle čl. 13 odst. 3 směrnice 70/156/EHS.

Článek 5**Přezkum**

Nejpozději 25. srpna 2010 přezkoumá Komise s ohledem na technický pokrok a zkušenosti technická ustanovení této směrnice a zejména podmínky pro vyžadování zkoušky nárazem makety kyčle do systému čelní ochrany, zahrnutí zkoušky nárazem makety hlavy dospělého člověka do systému čelní ochrany a stanovení podmínek zkoušky nárazem makety hlavy dítěte do systému čelní ochrany. Výsledky tohoto přezkumu budou předmětem zprávy Komise pro Evropský parlament a Radu.

Pokud z výsledku tohoto přezkumu vyplýne vhodnost upravit technická ustanovení této směrnice, mohou být tyto úpravy provedeny postupem podle v čl. 13 odst. 3 směrnice 70/156/EHS.

Článek 6**Změny směrnice 70/156/EHS**

Přílohy I, III, IV a XI směrnice 70/156/EHS se mění v souladu s přílohou III této směrnice.

Článek 7**Provedení**

1. Členské státy do 25. srpna 2006 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Budou tyto předpisy používat od 25. srpna 2006.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 8**Samostatné technické celky**

Tato směrnice však neomezuje pravomoc členských států zakázat nebo omezit používání systémů čelní ochrany uvedených na trh jako samostatné technické celky předtím, než tato směrnice vstoupila v platnost.

Článek 9**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 10**Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament

předseda

J.BORRELL FONTELLES

Za Radu

předseda

D. ALEXANDER

SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA I Technická ustanovení

PŘÍLOHA II Správní ustanovení pro schvalování typu:

Dodatek 1: Informační dokument (vozidlo)

Dodatek 2: Informační dokument (samostatný technický celek)

Dodatek 3: Certifikát ES schválení typu (vozidlo)

Dodatek 4: Certifikát ES schválení typu (samostatný technický celek)

Dodatek 5: Příklad značky ES schválení typu

PŘÍLOHA III Změny směrnice 70/156/EHS

PŘÍLOHA I

TECHNICKÁ USTANOVENÍ

1. DEFINICE

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

1.1 „Typem vozidla“ se rozumí kategorie motorového vozidla, které se v části před sloupky A neliší natolik v těchto hlavních hlediscích:

- a) konstrukce;
- b) hlavní rozměry;
- c) materiály vnějšího povrchu vozidla;
- d) uspořádání konstrukčních částí (vnějších a vnitřních);
- e) způsob upevnění systému čelní ochrany,

aby se dal předpokládat vliv na platnost nárazových zkoušek předepsaných touto směrnicí,

Pro účely posuzování systémů čelní ochrany, kterým má být uděleno schválení typu jako samostatné technické celky, lze všechny odkazy na vozidlo chápat jako odkazy na rám, na nějž se systém montuje při zkouškách a který má představovat čelní část konkrétního typu vozidla, pro které je systému udělováno schválení typu.

1.2 „Normální jízdní polohou“ se rozumí poloha vozidla v provozním stavu, které stojí na vozovce, s pneumatikami nahuštěnými na doporučený tlak, s předními koly v přímém směru, s maximálními náplněmi všech kapalin nezbytných k provozu vozidla, s plnou standardní výbavou dodávanou výrobcem vozidla, s hmotností 75 kg umístěnou na sedadle řidiče a hmotností 75 kg umístěnou na předním sedadle spolujezdce a s odpružením seřízeným na jízdu rychlostí 40 nebo 35 km/h za běžných jízdních podmínek stanovených výrobcem (zvláště u vozidel s aktivním odpružením nebo se zařízením pro automatické vyrovnávání výšky).

1.3 „Vnější povrchem“ se rozumí vnější část vozidla před sloupky A, která zahrnuje kapotu, blatníky, zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci a viditelné výztužné konstrukčních části.

1.4 „Poloměrem zakřivení“ se rozumí poloměr oblouku kružnice, která se co nevíce blíží oblému tvaru uvažované konstrukčních části.

1.5 „Vnější obrysem“ vozidla se rozumí, vzhledem ke stranám vozidla, rovina rovnoběžná s podélnou střední rovinou a dotýkající se vnějšího bočního okraje a, vzhledem k přední a zadní části vozidla, kolmá příčná rovina dotýkající se předního a zadního okraje vozidla, přičemž se nepřihlíží k přečnívání:

- a) pneumatik blízko místa styku s vozovkou a ventilů pro připojení zařízení na měření tlaku v pneumatikách;
- b) všech protiskluzových zařízení, která mohou být připevněna na kolech;
- c) zpětných zrcátek;
- d) postranních světel směrové signalizace, zadních obrysových světel, předních a zadních potkávacích světel a parkovacích světel;
- e) vzhledem k přední a zadní části vozidla, součástí připevněných na nárazníky, zařízení pro tažení a výfuků.

1.6 „Nárazníkem“ se rozumí čelní, vnější spodní část vozidla schváleného jako typ. Zahrnuje veškeré konstrukce vozidla, jejichž účelem je chránit vozidlo v případě čelního střetu s jiným vozidlem v nízké rychlosti, a také přídavná zařízení k této části vozidla, jako jsou např. podložky pro připevnění registrační značky. Nezahrnuje zařízení, která jsou k vozidlu připevněna po schválení typu a jejichž účelem je dodatečná čelní ochrana vozidla.

1.7 „Systémem čelní ochrany“ se rozumí samostatná konstrukce nebo samostatné konstrukce, jako např. pevný ochranný rám nebo přídavný nárazník, který je umístěn nad nebo pod nárazník, který je součástí původního vybavení, a je určen k ochraně vnějšího povrchu vozidla před poškozením v případě střetu s předmětem. Konstrukce, jejichž celková hmotnost je menší než 0,5 kg, určené jen k ochraně světel, se z této definice vyjímají.

- 1.8 „Vztažnou čarou náběžné hrany kapoty“ se rozumí geometrické místo bodů dotyku 1 000 mm dlouhého příložného pravítka s předním povrchem kapoty, když se příložným pravítkem udržovaným v poloze rovnoběžné se svislou podélnou rovinou vozidla, skloněným v úhlu 50° směrem dozadu a s dolním koncem 600 mm nad vozovkou pohybuje příčně podél náběžné hrany kapoty tak, že se jí stále dotýká. U vozidel s horním povrchem kapoty skloněným v podstatě v úhlu 50°, takže příložné pravítko vykazuje spíše souvislý nebo vícenásobný dotyk než bodový, se vztažná čára stanoví s pravítkem skloněným v úhlu 40° směrem dozadu. Je-li vozidlo takového tvaru, že se v určitém místě podél šířky vozidla dotkne povrchu vozidla nejprve spodní konec pravítka, považují se body dotyku v této poloze za body vztažné čáry náběžné hrany kapoty. Je-li vozidlo takového tvaru, že se v určitém místě podél šířky vozidla dotkne povrchu vozidla nejprve horní konec pravítka, považuje se za vztažnou čáru náběžné hrany kapoty v této postranní poloze dosah ovinutí 1 000 mm podle definice v bodě 1.13. Jestliže se pravítko v průběhu tohoto postupu dotkne horní hrany nárazníku, považuje se tato hrana pro účely této směrnice rovněž za náběžnou hranu kapoty.
- 1.9 „Horní vztažnou čarou systému čelní ochrany“ se rozumí horní mez hlavních bodů, ve kterých se chodec dotýká systému čelní ochrany nebo vozidla. Je to geometrické místo nejvyšších bodů dotyku příložného pravítka o délce 700 mm se systémem čelní ochrany nebo s přední částí vozidla (podle toho, čeho se dotkne), když se pravítkem udržovaným v poloze rovnoběžné se svislou podélnou rovinou vozidla a skloněným v úhlu 20° směrem dozadu pohybuje příčně podél přední části vozidla tak, že se stále dotýká vozovky i povrchu systému čelní ochrany nebo vozidla.
- 1.10 „Dolní vztažnou čarou systému čelní ochrany“ se rozumí dolní mez hlavních bodů, ve kterých se chodec dotýká systému čelní ochrany nebo vozidla. Je to geometrické místo nejnižších bodů dotyku příložného pravítka o délce 700 mm se systémem čelní ochrany, když se pravítkem udržovaným v poloze rovnoběžné se svislou podélnou rovinou vozidla a skloněným v úhlu 25° směrem dopředu pohybuje příčně podél přední části vozidla tak, že se stále dotýká vozovky i povrchu systému čelní ochrany nebo vozidla.
- 1.11 „Horní výškou systému čelní ochrany“ se rozumí svislá vzdálenost mezi vozovkou a horní vztažnou čarou systému čelní ochrany definovanou v bodě 1.9 při postavení vozidla v normální jízdní poloze.
- 1.12 „Dolní výškou systému čelní ochrany“ se rozumí svislá vzdálenost mezi vozovkou a dolní vztažnou čarou systému čelní ochrany definovanou v bodě 1.10 při postavení vozidla v normální jízdní poloze.
- 1.13 „Dosahem ovinutí 1 000 mm“ se rozumí geometrické místo bodů opsané na předním horním povrchu jedním koncem 1 000 mm dlouhé ohebné pásky udržované ve svislé podélné rovině vozidla a posouvané příčně podél předku kapoty a nárazníku. Páska je po celou dobu měření napjatá, přičemž se jeden konec dotýká vozovky svisle pod přední stranou nárazníku a druhý se dotýká předního horního povrchu. Vozidlo je v normální jízdní poloze.
- 1.14 „Vztažnou čarou náběžné hrany systému čelní ochrany“ se rozumí geometrické místo bodů dotyku 1 000 mm dlouhého příložného pravítka s předním povrchem systému čelní ochrany, když se příložným pravítkem udržovaným v poloze rovnoběžné se svislou podélnou rovinou vozidla, skloněným v úhlu 50° směrem dozadu pohybuje příčně podél náběžné hrany systému čelní ochrany tak, že se jí stále dotýká. U vozidel s horním povrchem systému čelní ochrany skloněným v podstatě v úhlu 50°, takže příložné pravítko vykazuje spíše souvislý nebo vícenásobný dotyk než bodový, se vztažná čára stanoví s pravítkem skloněným v úhlu 40° směrem dozadu.
- 1.15 „Kritérium chování hlavy (HPC)“ se vypočítá pomocí tohoto vzorce:

$$HPC = (t_2 - t_1) \left[\frac{1}{t_2 - t_1} \int_{t_1}^{t_2} a dt \right]^{2.5}$$

kde „a“ je výsledné zrychlení v těžišti hlavy (m/s²) v násobcích „g“ zaznamenané v závislosti na čase a filtrované s kanálovou frekvencí 1 000 Hz; t₁ a t₂ jsou dva časové údaje určující počátek a konec daného období záznamu, pro který je hodnota HPC maximální mezi prvním a posledním okamžikem dotyku. Hodnoty HPC pro časové intervaly (t₁ až t₂) delší než 15 ms se při výpočtu maximální hodnoty neberou v úvahu.

2. USTANOVENÍ PRO VÝROBU A MONTÁŽ

2.1 Systémy čelní ochrany

Následující požadavky platí stejnou měrou pro systémy čelní ochrany dodávané namontované na nová vozidla a pro systémy čelní ochrany dodávané jako samostatné technické celky k montáži na určená vozidla.

Se souhlasem příslušného schvalovacího orgánu mohou však být požadavky uvedené v bodě 3 považovány za zcela nebo částečně splněné na základě jakýchkoliv odpovídajících zkoušek systému čelní ochrany provedených podle jiné směrnice o schválení typu.

2.1.1 Konstrukční části systému čelní ochrany musí být vyrobeny tak, aby veškeré pevné plochy, kterých se může dotknout koule o průměru 100 mm, měly minimální poloměr zakřivení 5 mm.

2.1.2 Celková hmotnost systému čelní ochrany včetně veškerých úchytů a držáků nesmí přesáhnout 1,2 % hmotnosti vozidla, pro něž je určen, přičemž maximální povolená hmotnost činí 18 kg.

2.1.3 Systém čelní ochrany připevněný na vozidle nesmí v žádném bodě převyšovat o více než 50 mm vztahnou čáru náběžné hrany kapoty, jak je definována v bodě 1.8, při měření ve svislé podélné rovině průřezu vozidla procházející tímto bodem.

2.1.4 Systémem čelní ochrany nesmí být rozšířeno vozidlo, k němuž je připevněn. Pokud celková šířka systému čelní ochrany představuje více než 75 % šířky vozidla, musí být konce systému zahnuty směrem k vnějšímu povrchu, aby se riziko zachycení snížilo na minimum. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je systém čelní ochrany zapuštěný do karoserie nebo je její součástí nebo pokud jsou konce systému zahnuty tak, že nedoje ke kontaktu mezi nimi a koulí o průměru 100 mm a že mezera mezi konci systému a okolní karoserií není větší než 20 mm.

2.1.5 Při splnění podmínek bodu 2.1.4 nesmí být mezera mezi konstrukčními částmi systému čelní ochrany a vnějším povrchem pod systémem čelní ochrany větší než 80 mm. Na prohlubně v povrchu karoserie pod systémem čelní ochrany (jako otvory v mřížce chladiče, otvory sání vzduchu apod.) se nebere ohled.

2.1.6 Aby byla zachována účelnost nárazníku vozidla, nesmí být podélná vzdálenost mezi nejřednější částí nárazníku a nejřednější částí systému čelní ochrany v žádném místě po celé šířce vozidla větší než 50 mm.

2.1.7 Systém čelní ochrany nesmí výraznou měrou snižovat účinnost nárazníku. Tento požadavek se považuje za splněný, jestliže na systému čelní ochrany jsou nejvýše dvě svislé konstrukční části a žádné vodorovné konstrukční části přecházející nárazník.

2.1.8 Systém čelní ochrany nesmí být nakloněn vpřed od svislice. Nejvyšší součásti systému čelní ochrany nesmějí vyčnívat vzhůru nebo dozadu (k čelnímu sklu) více než 50 mm nad vztahnou čáru náběžné hrany kapoty vozidla, jak je definována v bodě 1.8 a která se stanovuje při sejmutém systému čelní ochrany. Každý bod se měří ve svislé podélné rovině průřezu vozidla procházející tímto bodem.

2.1.9 Shoda s požadavky ostatních směrnic o schvalování typu vozidel nesmí být připevněním systému čelní ochrany narušena.

2.2 Systémy čelní ochrany jako samostatné technické celky nesmějí být distribuovány, nabízeny k prodeji ani prodávány, jestliže nejsou doplněny o seznam typů vozidel, pro něž byl systém čelní ochrany schválen, a srozumitelnými pokyny k montáži. Pokyny k montáži musí obsahovat konkrétní návod na připevnění včetně způsobů uchycení pro vozidla, pro něž byl celek schválen, a které umožní připevnění schválených konstrukčních částí na vozidlo způsobem, jenž je v souladu s příslušnými ustanoveními bodu 2.1.

3. USTANOVENÍ PRO ZKOUŠKY

3.1 Aby systémy čelní ochrany mohly být schváleny, musí vyhovět těmto zkouškám:

- 3.1.1 Nárazem makety nohy do systému čelní ochrany. Tato zkouška se provádí při rychlosti nárazu 40 km/h. Maximální dynamický úhel ohybu kolena nesmí překročit 21,0°, maximální dynamický střížný posuv kolenního kloubu nesmí překročit 6,0 mm a zrychlení měřené na horním konci bérce nesmí překročit 200 g.
- 3.1.1.1 Avšak s ohledem na systémy čelní ochrany, které byly schváleny jako samostatné technické celky určené k použití jen na stanovených vozidlech o celkové přípustné hmotnosti nepřevyšující 2,5 tuny, kterým bylo uděleno schválení typu před 1. říjnem 2005, nebo vozidlech o celkové přípustné hmotnosti převyšující 2,5 tuny, mohou být ustanovení bodu 3.1.1 nahrazena ustanoveními bodu 3.1.1.1.1 nebo bodu 3.1.1.1.2.
- 3.1.1.1.1 Zkouška se provádí při rychlosti nárazu 40 km/h. Maximální dynamický úhel ohybu kolena nesmí překročit 26,0°, maximální dynamický střížný posuv kolenního kloubu nesmí překročit 7,5 mm a zrychlení měřené na horním konci bérce nesmí překročit 250 g.
- 3.1.1.1.2 Zkoušky se provádějí na vozidle s připevněným systémem čelní ochrany a bez připevněného systému čelní ochrany při rychlosti nárazu 40 km/h. Obě zkoušky se provádějí na rovnocenných místech dle dohody s příslušným zkušebním orgánem. Zaznamenají se hodnoty maximálního dynamického úhlu ohybu kolena, maximálního dynamického střížného posuvu kolenního kloubu a zrychlení měřeného na horním konci bérce. V každém případě hodnoty zaznamenané u vozidla s připevněným systémem čelní ochrany nesmějí překročit 90 % hodnot zaznamenaných u vozidla bez připevněného systému čelní ochrany.
- 3.1.1.2 Pokud je dolní výška systému čelní ochrany větší než 500 mm, musí být tato zkouška nahrazena zkouškou nárazem makety kyčle do systému čelní ochrany uvedenou v bodě 3.1.2.
- 3.1.2 Nárazem makety kyčle do systému čelní ochrany. Tato zkouška se provádí při rychlosti nárazu 40 km/h. Okamžitý součet nárazových sil v závislosti na čase nesmí překročit 7,5 kN a ohybový moment působící na maketu nesmí překročit 510 Nm.
- Zkouška nárazem makety kyčle do systému čelní ochrany se provádí, jestliže je dolní výška systému čelní ochrany ve zkušebním postavení větší než 500 mm.
- 3.1.2.1 Avšak s ohledem na systémy čelní ochrany, které byly schváleny jako samostatné technické celky určené k použití na stanovených vozidlech o celkové přípustné hmotnosti nepřevyšující 2,5 tuny, kterým bylo uděleno schválení typu před 1. říjnem 2005, nebo vozidlech o celkové přípustné hmotnosti překračující 2,5 tuny, mohou být ustanovení bodu 3.1.2 nahrazena ustanoveními bodu 3.1.2.1.1 nebo bodu 3.1.2.1.2.
- 3.1.2.1.1 Zkouška se provádí při rychlosti nárazu 40 km/h. Okamžitý součet nárazových sil v závislosti na čase nesmí překročit 9,4 kN a ohybový moment působící na maketu nesmí překročit 640 Nm.
- 3.1.2.1.2 Zkoušky se provádějí na vozidle s připevněným systémem čelní ochrany a bez připevněného systému čelní ochrany při rychlosti nárazu 40 km/h. Obě zkoušky se provádějí na rovnocenných místech dle dohody s příslušným zkušebním orgánem. Zaznamená se okamžitý součet nárazových sil a ohybový moment působící na maketu. V každém případě hodnoty zaznamenané u vozidla s připevněným systémem čelní ochrany nesmějí překročit 90 % hodnot zaznamenaných u vozidla bez připevněného systému čelní ochrany.
- 3.1.2.2 Pokud je dolní výška systému čelní ochrany nižší než 500 mm, není tato zkouška vyžadována.
- 3.1.3 Náraz makety kyčle do náběžné hrany systému čelní ochrany. Zkouška se provádí při rychlosti nárazu 40 km/h. Okamžitý součet nárazových sil v závislosti na čase na horní a spodní část makety by neměl překročit možnou cílovou hodnotu 5,0 kN a ohybový moment působící na maketu by neměl překročit možnou cílovou hodnotu 300 Nm. Oba údaje se zaznamenají pouze pro kontrolní účely.
- 3.1.4 Náraz makety hlavy dítěte nebo malého dospělého člověka do systému čelní ochrany. Zkouška se provádí při nárazové rychlosti 35 km/h za použití zkušební makety o hmotnosti 3,5 kg pro dítě nebo malého dospělého člověka. Biomechanické kritérium hlavy (HPC) vypočítané z výsledků časových průběhů akcelerometru podle bodu 1.15 nesmí v žádném případě překročit hodnotu 1 000.
-

PŘÍLOHA II

SPRÁVNÍ USTANOVENÍ PRO SCHVALOVÁNÍ TYPU

1. ŽÁDOST O ES SCHVÁLENÍ TYPU
 - 1.1 Žádost o ES schválení typu vozidla s ohledem na skutečnost, že je vybaveno připevněným systémem čelní ochrany
 - 1.1.1 Vzor požadovaného informačního dokumentu podle čl. 3 odst. 1 směrnice 70/156/EHS je v dodatku 1.
 - 1.1.2 Vozidlo s připevněným systémem čelní ochrany odpovídající typu vozidla, pro něž je požadováno schválení typu, musí být předáno technické zkušebně odpovědné za schválení typu. Na požádání musí být technické zkušebně taktéž předány specifické konstrukční části nebo vzorky použitých materiálů.
 - 1.2 Žádost o ES schválení typu s ohledem na systémy čelní ochrany považované za samostatné technické celky
 - 1.2.1 Vzor požadovaného informačního dokumentu podle čl. 3 odst. 4 směrnice 70/156/EHS je v dodatku 2.
 - 1.2.2 Jeden vzorek typu systému čelní ochrany, který má být schválen, se předá technické zkušebně odpovědné za zkoušky schválení typu. Bude-li to zkušebna považovat ze nutné, může požádat o další vzorky. Vzorky se zřetelně a nesmazatelně označí obchodním jménem žadatele nebo značkou a určením typu. Přijmou se opatření pro pozdější povinné uvedení značky ES schválení typu.
2. UDĚLOVÁNÍ ES SCHVÁLENÍ TYPU
 - 2.1 Vzory certifikátů ES schválení typu podle čl. 4 odst. 3, a přichází-li to v úvahu, podle čl. 4 odst. 4 směrnice 70/156/EHS jsou uvedeny:
 - a) v dodatku 3 pro žádosti uvedené v bodě 1.1;
 - b) v dodatku 4 pro žádosti uvedené v bodě 1.2.
3. ZNAČKA ES SCHVÁLENÍ TYPU
 - 3.1 Každý systém čelní ochrany shodný s typem schváleným podle této směrnice musí být opatřen značkou ES schválení typu.
 - 3.2 Značka se skládá:
 - 3.2.1 z obdélníku, v němž je písmeno „e“ a číslo nebo písmena označující stát, který udělil schválení typu:
 - 1 pro Německo
 - 2 pro Francii
 - 3 pro Itálii
 - 4 pro Nizozemsko
 - 5 pro Švédsko
 - 6 pro Belgii
 - 9 pro Španělsko
 - 11 pro Spojené království
 - 12 pro Rakousko
 - 13 pro Lucembursko
 - 17 pro Finsko
 - 18 pro Dánsko
 - 21 pro Portugalsko
 - 23 pro Řecko
 - IRL pro Irsko
 - 49 pro Kypr
 - 8 pro Českou republiku
 - 29 pro Estonsko
 - 7 pro Maďarsko
 - 32 pro Lotyšsko
 - 36 pro Litvu

- 50 pro Maltu
 - 20 pro Polsko
 - 27 pro Slovenskou republiku
 - 26 pro Slovinsko
- 3.2.2 ze „základního čísla schválení typu“ v blízkosti obdélníku, které je obsaženo v oddíle 4 čísla schválení typu uvedeného v příloze VII směrnice 70/156/EHS, před nímž jsou uvedeny dvě číslice označující pořadové číslo přiřazené poslední významné technické změně této směrnice ke dni udělení ES schválení typu. V této směrnici je toto pořadové číslo 01.
- Hvězdička vložená za pořadové číslo znamená, že systém čelní ochrany byl pro zkoušky makety nohy schválen za podmínek stanovených v bodě 3.1.1.1 nebo 3.1.2.1. přílohy I. Pokud použití těchto podmínek nebylo schvalovacím orgánem schváleno, nahradí se hvězdička mezerou.
- 3.3 Značka ES schválení typu musí být umístěna na systému čelní ochrany tak, aby byla nesmazatelná a jasně čitelná, i pokud je systém připevněn na vozidlo.
- 3.4 Příklad označení ES schválení typu je uveden v dodatku 5.
-

Dodatek 1

INFORMAČNÍ DOKUMENT č. [...]

v souladu s přílohou I směrnice Rady 70/156/EHS o schvalování typu motorových vozidel s ohledem na vybavení vozidel systémy čelní ochrany

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Pokud jsou v systémech, konstrukčních částech nebo samostatných technických celcích využity speciální materiály, musí být předloženy informace o jejich provozních vlastnostech.

- 0. OBECE
- 0.1 Značka (obchodní jméno výrobce):
- 0.2 Typ a obecný obchodní popis (obecné obchodní popisy):
- 0.3 Způsob identifikace typu, pokud je na vozidle vyznačen:
- 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.4 Kategorie vozidla:
- 0.5 Jméno a adresa výrobce:
- 0.8 Adresa montážního závodu (adresy montážních závodů):
- 1. OBEČNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
- 1.1 Fotografie a/nebo výkresy vozidla reprezentujícího typ:
- 2. HMOTNOSTI A ROZMĚRY (v kg a mm)
(Uveďte odkazy na výkresy, jsou-li k dispozici)
- 2.8 Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla podle výrobce (max. a min.):
- 2.8.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy (max. a min.):
- 9. KAROSERIE
- 9.1 Druh karoserie:
- 9.[11] Systém čelní ochrany
- 9.[11].1 Obecné uspořádání (náčrty nebo fotografie) zobrazující polohu a upevnění systémů čelní ochrany:
- 9.[11].2 Náčrty a/nebo fotografie, je-li to opodstatněné, mřížek otvorů sání vzduchu, mřížky chladiče, ozdobných lemů, znaků, emblémů a prohlubní a všech vnějších výstupků a součástí vnějšího povrchu, které lze považovat za důležité (např. osvětlovací zařízení). Pokud součásti uvedené v předchozí větě nejsou důležité, mohou být pro účely dokumentace nahrazeny fotografiemi doplněnými, je-li to nutné, o údaje o rozměrech a/nebo text:
- 9.[11].3 Všechny podrobnosti o vyžadovaných úchytech a úplné pokyny včetně požadavků na krouticí moment pro úchyty:
- 9.[11].4 Náčrty nárazníků:
- 9.[11].5 Náčrty podlahové čáry přední části vozidla:

Datum:

Dodatek 2

INFORMAČNÍ DOKUMENT č. [...]

týkající se es schvalování typu systémů čelní ochrany jako samostatných technických celků (2005/66/ES)

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Pokud jsou v systémech, konstrukčních částech nebo samostatných technických celcích využity speciální materiály, musí být předloženy informace o jejich provozních vlastnostech.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní jméno výrobce):

0.2 Typ a obecný obchodní popis (obecné obchodní popisy):

0.5 Jméno a adresa výrobce:

0.7 Umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:

1. POPIS ZAŘÍZENÍ

1.1 Podrobný technický popis (včetně fotografií nebo nákresů):

1.2 Pokyny pro sestavení a montáž, včetně požadovaných krouticích momentů:

1.3 Seznam vozidel, na které smí být systém namontován:

1.4 Všechna omezení použití a podmínky pro montáž:

Dodatek 3

(VZOR)

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního
orgánu

Sdělení o

- schválení typu
- prodloužení platnosti schválení typu
- odmítnutí schválení typu
- odejmutí schválení typu

typu vozidla s připevněným systémem čelní ochrany podle směrnice 2005/66/ES.

Schválení typu č.:

Důvod prodloužení platnosti:

ČÁST I

- 0.1 Značka (obchodní jméno výrobce):
- 0.2 Typ a obecný obchodní popis (obecné obchodní popisy):
- 0.3 Způsob identifikace typu, pokud je na vozidle vyznačen:
 - 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.4 Kategorie vozidla:
- 0.5 Jméno a adresa výrobce:
- 0.7 V případě systému čelní ochrany: umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:
- 0.8 Adresa montážního závodu (adresy montážních závodů):

ČÁST II

- 1. Doplňující informace (přicházejí-li v úvahu): viz dodatek
- 2. Technická zkušebna odpovědná za zkoušky při schvalování typu:
- 3. Datum protokolu o zkoušce:
- 4. Číslo protokolu o zkoušce:
- 5. Poznámky (jsou-li nějaké): viz dodatek
- 6. Místo:
- 7. Datum:
- 8. Podpis:
- 9. Seznam položek informačního balíčku, který je uschován u schvalovacího orgánu a který lze získat na požádání, je přiložen.

Doplňěk**k certifikátu ES schválení typu č. [...]***o schvalování typu motorového vozidla s ohledem na montáž systému čelní ochrany*

1. Doplňující informace, jsou-li nějaké:
2. Poznámky:
3. Příloha I bod 3 výsledky zkoušky

Zkouška	Zaznamenané hodnoty		Úspěšná/Neúspěšná
Náraz makety nohy do systému čelní ochrany – 3 zkušební polohy (pokud se zkouška provádí)	Úhel ohybu	 stupňů	
	Střížný posuv	 mm	
	Zrychlení na horním konci bérce	 g	
Náraz makety kyčle do systému čelní ochrany – 3 zkušební polohy (pokud se zkouška provádí)	Součet nárazových sil	 kN	
	Moment ohybu	 Nm	
Náraz makety kyčle do náběžné hrany systému čelní ochrany – 3 zkušební polohy (pouze pro kontrolu)	Součet nárazových sil	 kN	
	Moment ohybu	 Nm	
Náraz makety hlavy dítěte nebo hlavy malého dospělého člověka (3,5 kg) do systému čelní ochrany	Hodnoty HPC (nejméně 3 hodnoty)		

Dodatek 4

(VZOR)

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

RAZÍTKO
SPRÁVNÍHO
ORGÁNU

Sdělení o

- schválení typu
- prodloužení platnosti schválení typu
- odmítnutí schválení typu
- odejmutí schválení typu

typu systému čelní ochrany jako samostatného technického celku podle směrnice 2005/66/ES.

Schválení typu č.:

Důvod prodloužení platnosti:

ČÁST I

- 0.1 Značka (obchodní jméno výrobce):
- 0.2 Typ a obecný obchodní popis (obecné obchodní popisy):
- 0.3 Způsob identifikace typu, pokud je na systému čelní ochrany vyznačen:
 - 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.5 Jméno a adresa výrobce:
- 0.7 Umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:
- 0.8 Adresa montážního závodu (adresy montážních závodů):

ČÁST II

- 1. Doplňující informace: viz dodatek
- 2. Technická zkušebna odpovědná za zkoušky při schvalování typu:
- 3. Datum protokolu o zkoušce:
- 4. Číslo protokolu o zkoušce:
- 5. Poznámky (jsou-li nějaké): viz dodatek
- 6. Místo:
- 7. Datum:
- 8. Podpis:
- 9. Seznam položek informačního balíčku, který je uschován u schvalovacího orgánu a který lze získat na požádání, je přiložen.

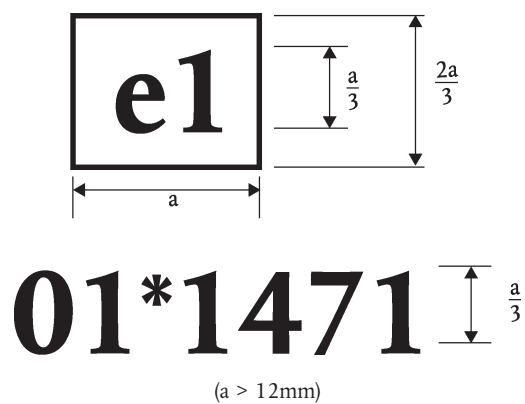
Doplňěk**k certifikátu ES schválení typu č. [...]***o schválení typu systému čelní ochrany podle směrnice 2005/66/ES*

1. Doplnující informace:
 - 1.1 Způsob připevnění:
 - 1.2 Pokyny k sestavení a montáži:
 - 1.3 Seznam vozidel, na která může být systém čelní ochrany montován, všechna omezení použití a nezbytné podmínky pro montáž:
2. Poznámky:
3. Příloha I bod 3 výsledky zkoušky

Zkouška	Zaznamenané hodnoty		Úspěšná/Neúspěšná
Náraz makety nohy do systému čelní ochrany – 3 zkušební polohy (pokud se zkouška provádí)	Úhel ohybu	 stupňů	
	Střížný posuv	 mm	
	Zrychlení na horním konci bérce	 g	
Náraz makety kyčle do systému čelní ochrany – 3 zkušební polohy (pokud se zkouška provádí)	Součet nárazových sil	 kN	
	Moment ohybu	 Nm	
Náraz makety kyčle do náběžné hrany systému čelní ochrany – 3 zkušební polohy (pouze pro kontrolu)	Součet nárazových sil	 kN	
	Moment ohybu	 Nm	
Náraz makety hlavy dítěte nebo malého dospělého člověka (3,5 kg) do systému čelní ochrany	Hodnoty HPC (nejméně 3 hodnoty)		

Dodatek 5

Příklad značky ES schválení typu

Zařízení opatřené výše uvedenou značkou ES schválení typu je pro systém čelní ochrany, jehož typ byl schválen v Německu (e1) v souladu s touto směrnicí (01) pod základním číslem schválení typu 1471.

Hvězdička znamená, že systém čelní ochrany byl pro zkoušky makety nohy schválen za podmínek stanovených v bodě 3.1.1.1 nebo 3.1.2.1 přílohy I. Pokud použití těchto podmínek nebylo schvalovacím orgánem schváleno, nahradí se hvězdička mezerou.
